

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

GHIDUL FERMIERULUI PRIVIND ECOCONDIȚIONALITATEA

Versiunea 3.0

2014

CUPRINS

PREFAȚĂ.....	4
Cap. I. Legislație privind respectarea ecocondiționalității de către fermieri în vederea acordării sprijinului financiar.....	4
A. Legislație europeană	4
B. Legislație națională	5
Cap. II. Schemele și măsurile de sprijin pentru care trebuie respectate normele de ecocondiționalitate ..	8
Cap. III. Normele de ecocondiționalitate	9
A. Bunele condiții agricole și de mediu în România	11
GAEC 1 - <i>Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.</i>	12
GAEC - 2 <i>Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.</i>	13
GAEC 3 - <i>Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007</i>	14
GAEC 4 - <i>Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutiv. ..</i>	14
GAEC 5 - <i>Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil</i>	15
GAEC 6 - <i>Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului. 15</i>	15
GAEC 7 – <i>Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an.....</i>	15
GAEC 8 - <i>Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente</i>	17
GAEC 9 - <i>Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.</i>	17
GAEC 10 - <i>Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.</i>	18
GAEC 11 - <i>Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.....</i>	19
GAEC 12 - <i>Este interzisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel și a produselor de protecție a plantelor pe suprafețele de teren agricol care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă.</i>	20
GAEC 13 - <i>Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea prin sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură.</i>	21
B) Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor	22
1. <i>Este permisă utilizarea numai a acelor produse de protecție a plantelor care au fost autorizate pentru vânzare și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.</i>	22
2. <i>Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor trebuie să fie calificate (să aibă o atestare profesională).</i>	23
3. <i>Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor clasificate ca având “toxicitate ridicată” sau ca “toxice” trebuie să fie înregistrate la serviciul special din cadrul poliției județene din raza de activitate. De asemenea, trebuie să fie înregistrate la unitatea sanitar-veterinară sau la Inspectoratul Județean pentru Siguranța Muncii.</i>	23
4. <i>Utilizarea produselor de protecție a plantelor poate fi realizată doar pentru scopul în care aceste produse au fost omologate și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.....</i>	23
5. <i>Tratamentele cu produse de protecție a plantelor nu sunt permise în zonele de protecție a apelor, în zonele protejate, în zonele de protecție sanitară, zonele de protecție ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite conform legislației în vigoare.</i>	24

6. Îngrășămintele naturale aplicate nu pot conține mai mult de 170 kg de azot (N) ca ingredient pur pe 1 ha de teren agricol.	24
7. Fermierii trebuie să respecte perioadele în care aplicarea îngrășămintelor este interzisă.....	25
8. Aplicarea îngrășămintelor pe terenurile cu pante abrupte trebuie realizată prin încorporarea îngrășămintelor în sol și luarea în considerare a condițiilor meteorologice.	25
9- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate.	26
10 - Nu vor fi folosiți fertilizatori (îngrășăminte) în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații: Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit niciun tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.	26
11. Fermierii trebuie să se asigure că îngrășămintele sunt distribuite uniform.	26
12 - Fermierii trebuie să urmeze un plan de fertilizare.	26
13. Interzicerea folosirii fertilizatorilor neautorizați pentru vânzare.	27
14. Operatorii care produc produsele ecologice au obligația de a-și înregistra această activitate la MADR, prin compartimentul de specialitate, și de a se supune controlului unui organism de inspecție și certificare aprobat.	27
15. În vederea protejării speciilor de păsări migratoare este interzisă uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată.	27
C. Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)	28
SMR 1 - Conservarea păsărilor sălbatice	29
SMR 2 - Protecția apelor subterane împotriva poluării cu substanțe periculoase devine GAEC 13	30
SMR 3 - Protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură	30
SMR 4 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.....	31
SMR 5 - Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.....	39
SMR 6 - Identificarea și înregistrarea porcinelor	40
SMR 7 - Identificarea și înregistrarea bovinelor.....	41
SMR 8 - Identificarea și înregistrarea animalelor din speciile ovine și caprine.....	42
SMR 9 - Introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor	44
de evidență a tratamentelor cu produse de protecție a plantelor	45
SMR 10 - Interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal, tireostatic și beta-agoniste în creșterea animalelor	45
SMR 11 - Principii și cerințe generale ale legislației alimentare și proceduri în domeniul siguranței produselor alimentare.....	46
SMR 12 - Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme de encefalopatii spongiforme transmisibile (EST)	49
SMR 13 - Măsuri de combatere a febrei aftoase	50
SMR 14 - Măsuri de combatere a anumitor boli la animale: boala veziculoasă a porcului, variola ovină și caprină, pesta porcină africană și pesta porcină clasică	51
SMR 15 - Măsuri de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (boala limbii albastre - bluetongue)	53
Cap. IV. Menținerea suprafeței de pajiști permanente în România	53
Cap. V. Controlul respectării de către fermieri a normelor de ecocondiționalitate	54

PREFAȚĂ

Ghidul fermierului privind ecocondiționalitatea (conformitatea încrucișată) constituie o sinteză a aspectelor privind normele de ecocondiționalitate, punând accent pe necesitatea respectării acestor norme de către fermierii care solicită plăți directe pe suprafață, plăți de agromediu, sprijin pentru zonele defavorizate, plăți pentru prima împădurire a terenurilor agricole, sprijin pentru reconversia/restructurarea plantațiilor viticole, precum și alte forme de sprijin financiar din fonduri europene sau din bugetul național pentru care se aplică normele de ecocondiționalitate în conformitate cu reglementările în vigoare.

Nerespectarea acestor norme conduce la reducerea plăților sau excluderea de la plată a cererii de sprijin, pe unul sau mai mulți ani, după caz.

Normele legale privind ecocondiționalitatea sunt prevăzute în legislația comunitară și națională prezentată mai jos:

Cap. I. Legislație privind respectarea ecocondiționalității de către fermieri în vederea acordării sprijinului financiar

A. Legislație europeană

- Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul CE nr. 834/2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Reg. nr. 2092/91, cu modificările și completările ulterioare;
- Directiva 91/676/CEE privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

- Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (UE) nr. 1310/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2014 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1307/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește aplicarea acestora în anul 2014, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului;
- Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței alimentelor, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

B. Legislație națională

- Ordinul MADR/MMP nr. 30/147/2010 pentru aprobarea bunelor condiții agricole și de mediu în România, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MADR/MMP/ANSVSA nr. 187/2.155/42/2011 pentru aprobarea cerințelor legale în materie de gestionare (SMR) privind mediul și identificarea și înregistrarea animalelor în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru agricultori în România, cu modificările și completările ulterioare;
- OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare;
- OUG nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asocieri din agricultură, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea îmbunătățirilor funciare nr.138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare: art. 2, 4 și 9;
- HG nr. 1.230/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009;
- Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

- HG nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, cu modificările și completările ulterioare
- Ordinul MMP nr. 662/2006 privind aprobarea Procedurii și a competențelor de emitere a avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor;
- HG nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MMGA/MAPDR nr. 344/708/2004 pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură, cu modificările și completările ulterioare;
- OUG 34/2012 pentru stabilirea cadrului instituțional de acțiune în scopul utilizării durabile a pesticidelor pe teritoriul României;
- HG nr. 1.609/2009 privind înființarea camerelor agricole județene, prin reorganizarea oficiilor/centrelor de consultanță agricolă județene, aflate în subordinea Agenției Naționale de Consultanță Agricolă;
- Ordinul MMGA nr. 1.234/2006 privind aprobarea Codului de bune practici în fermă;
- Ordinul MMGA/MAPDR nr. 1182/1270/2005 privind aprobarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole (revizuit în 2014);
- Programul de acțiune pentru zonele vulnerabile la nitrați din surse agricole, aprobat prin Decizia nr. 221.983/GC/12.06.2013 a Comisiei Interministeriale pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- HG nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MADR nr. 273/2014 privind aprobarea formularului-tip de cerere unică de plată pe suprafață pentru anul 2014;
- Ordinul MADR nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordin MADR nr. 841/2013 privind aprobarea sistemului de sancțiuni pentru măsura 215 "Plăți privind bunăstarea animalelor - pachet A porcine" din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013;
- Ordin MADR nr. 174/2013 privind aprobarea sistemelor de sancțiuni pentru măsurile 211 "Sprijin pentru zona montană defavorizată", 212 "Sprijin pentru zone defavorizate, altele decât zona montană" și 214 "Plăți de agromediu" din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013, precum și pentru nerespectarea ecocondiționalității în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață pentru Pilonul I aferente cererilor de plată depuse începând cu anul 2012;
- Ordinul MADR nr. 247/2008 privind aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009-2013/2014, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MAPDR/MAI nr. 541/210 din 2009 pentru modificarea și completarea Strategiei privind organizarea activității de îmbunătățire și exploatare a pajistilor la nivel național, pe termen mediu și lung, aprobată prin Ordinul MAAP/MAP nr. 226/235/2003;
- Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR) 2007 – 2013, versiunea XI;
- OUG nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 25/2003 pentru aprobarea OUG nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010 privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 85/1995 OG pentru aprobarea OG nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 28/2009 privind aprobarea OG nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 1.230/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 199/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor betaagoniste, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 924/2005 privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 111/2008 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 75/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor de fermă;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 95/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 23/2007 privind aprobarea Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală, cu modificările și completările ulterioare;
- HG nr. 1.214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor, cu modificările și completările ulterioare;
- OG nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 42/2005 privind măsurile pentru implementarea interdicției totale de administrare a proteinelor animale procesate în hrana animalelor de fermă;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 113/2007 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri

specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 32/2006 privind aprobarea Normei sanitare veterinare care stabilește prevederi specifice pentru controlul și eradicarea bolii limbii albastre, cu modificările și completările ulterioare.

Cap. II. Schemele și măsurile de sprijin pentru care trebuie respectate normele de ecocondiționalitate

Schemele și măsurile de sprijin pentru care Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură acordă plăți directe fermierilor români în anul 2014 sunt:

Pilonul I:

- *Schema de plată unică pe suprafață (SAPS).*
- *Ajutoare naționale tranzitorii (ANT):*
 - decuplate de producție:
 - ANT 1- culturi în teren arabil (cereale pentru boabe, culturi proteice, plante industriale, legume proaspete, pepeni, flori și plante ornamentale, plante de nutreț, loturi semincere, pășuni temporare, căpșuni, alte culturi pe teren arabil);
 - cuplate de producție:
 - ANT 2 - in pentru fibră
 - ANT 3 - cânepă pentru fibră
 - ANT 4 - tutun
 - ANT 5 - hamei
 - ANT 6 - sfeclă de zahăr.
- *Schema de plată separată pentru zahăr.*
- *Schema de sprijin pentru orez din zonele defavorizate altele decât zona montană.*
- *Sprijin pentru reconversia/restructurarea plantațiilor viticole.*

Pilonul II:

- *Plăți compensatorii pentru măsurile de dezvoltare rurală:*
 - *Măsura 211: Plăți compensatorii pentru zona montană defavorizată - ZMD*
 - *Măsura 212: Plăți compensatorii pentru zonele defavorizate, altele decât zona montană:*
 - zone semnificativ defavorizate (ZSD) și
 - zone defavorizate de condiții naturale specifice (ZDS);
 - *Măsura 214 - Plăți de agromediu :*
 - pachetul 1 - Pajiști cu înaltă valoare naturală;
 - pachetul 2 - Practici agricole tradiționale;
 - pachetul 3 - Pajiști importante pentru păsări;
 - pachetul 4 - Culturi verzi;
 - pachetul 5 – Agricultură ecologică;
 - pachetul 6 – Pajiști importante pentru fluturi (*Maculinea sp.*);
 - pachetul 7 – Terenuri arabile importante ca zone de hrănire pentru gâsca cu gât roșu (*Branta ruficollis*).
- *Măsura 215 - Plăți privind bunăstarea animalelor*
 - pachetul a - Porcine
 - pachetul b - Păsări
- *Măsura 221 - Prima împădurire a terenurilor agricole.*

Cap. III. Normele de ecocondiționalitate

Ecocondiționalitatea este un mecanism de legătură între acordarea plăților de sprijin din cadrul Pilonului I și a anumitor plăți din cadrul măsurilor de dezvoltare rurală (Pilonul al II-lea) și respectarea de către agricultori a unor norme obligatorii în domeniul mediului, al sănătății publice, a animalelor și plantelor, precum și al bunăstării animalelor.

Ecocondiționalitatea cuprinde **Bunele Condiții Agricole și de Mediu - GAEC** (din engl. **Good Agricultural and Environmental Condition**) și **Cerințele legale în materie de gestionare - SMR** (din engl. **Statutory Management Requirements**), stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009 (art. 4, 5 și 6 și Anexele II și III), cu modificările și completările ulterioare, respectiv Regulamentul nr. (CE) 1122/2009, precum și **Cerințele minime privind utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor** (în cazul Măsurii 214 - „Plăți de agro-mediu”), prevăzute în Anexa 4 B1 din *Planul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013, versiunea XI*.

Potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 73/2009 (art. 4, 5, 6, 124), cu modificările și completările ulterioare, **orice fermier care solicită plăți directe trebuie să respecte aceste norme pe tot parcursul anului, pe toate parcelele agricole** din cadrul exploatației, indiferent de mărimea lor (inclusiv pe cele neeligibile și pe cele care nu mai sunt folosite în scopul producției).

Normele de ecocondiționalitate pe care trebuie să le respecte agricultorii în anul 2014 sunt:

a) Pentru schemele și măsurile de sprijin pe suprafață din cadrul **Pilonului I**:

- Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC)
- Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

b) Pentru schemele și măsurile de sprijin pe suprafață din cadrul **Pilonului II**, cuprinse în Axa 2 a Planului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR):

• **Pentru LFA (Zone defavorizate) - măsurile 211 și 212:**

- Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC)
- Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

• **Pentru măsura 214 – Plăți de agromediu:**

- Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC)
- Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

- Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecția plantelor.

• **Pentru măsura 221 – Prima împădurire a terenurilor agricole:**

- Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC)
- Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

• **Pentru măsura 215 - Plăți privind bunăstarea animalelor**

- Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC);
- Cerințele legale în materia de gestionare (SMR 1–8, SMR 10-15);

Nerespectarea de către fermieri a normelor de ecocondiționalitate conduce la reducerea plăților sau excluderea de la plată, la una sau mai multe scheme de sprijin, pentru unul sau mai mulți ani (conform Regulamentului (CE) nr. 73/2009, cu modificările și completările ulterioare - art. 23 și 24, respectiv Ordinului MADR privind aprobarea sistemului de sancțiuni cu aplicabilitate în anul 2014), cu excepția cazurilor de **forță majoră sau**

circumstanțe excepționale care au împiedicat respectarea acestor norme (art. 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009):

- decesul agricultorului;
- incapacitatea profesională de lungă durată a agricultorului;
- o catastrofă naturală de proporții care afectează grav suprafețele agricole ale exploatației;
- distrugerea accidentală a clădirilor destinate creșterii animalelor, aflate pe exploatație;
- o epizootie care afectează parțial sau integral șeptelul agricultorului.

Constatarea respectării sau nerespectării cerințelor de ecocondiționalitate se realizează prin acțiunile de control (administrativ și control clasic pe teren) desfășurate de inspectorii APIA, respectiv ANSVSA, sau prin teledetecție, conform prevederilor legislației europene.

Raportul de control întocmit de inspectorii cuprinde o evaluare a cazurilor de neconformitate (nerespectare) pentru fiecare dintre cerințele/norme aplicabile, pe baza criteriilor de „gravitate”, „amploare”, „persistență” și „repetare” a neconformităților (art. 47 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009, cu modificările și completările ulterioare).

Gravitatea unui caz de neconformitate depinde în special de importanța consecințelor acestuia, ținând seama de obiectivele cerinței sau normei în cauză.

Amplarea (extinderea) unui caz de neconformitate se determină ținând cont, în special, de impactul neconformității, care poate fi extins și la alte exploatații sau limitat la exploatația respectivă.

Persistența unui caz de neconformitate se referă la durata pe parcursul căreia se manifestă efectele neconformității, precum și la posibilitatea de a pune capăt efectelor acesteia prin mijloace rezonabile.

Repetiția presupune nerespectarea aceleiași norme, cerințe sau obligații de mai multe ori în cursul unei perioade de 3 ani consecutivi, cu condiția ca fermierul să fi fost informat despre cazul precedent de nerespectare, iar acesta să fi avut posibilitatea, după caz, de a lua măsurile necesare pentru a remedia situația.

Potrivit prevederilor art. 24 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care neconformitatea se datorează „neglijenței” fermierului, adică unor greșeli neintenționate comise de acesta, reducerea este, în general, de 3% din suma totală, putând să scadă la 1% sau să crească la 5%, în funcție de gravitatea, amploarea și persistența consecințelor neconformității.

Totuși, un anumit caz de nerespectare, care nu constituie un risc direct pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animalelor, în situații bine justificate, poate fi considerat ca fiind minor, ținând cont de gravitatea, amploarea și persistența nerespectării, fermierul nefiind sancționat dacă a întreprins măsuri de remediere a neconformității, în urma notificării transmise de APIA.

În cazul în care nerespectarea se datorează unei **acțiuni deliberate** a fermierului, funcționarul APIA, respectiv ANSVSA, poate clasifica neconformitatea ca „intenție”, reducerea de la plată fiind, în general, de 20% din cuantumul total, dar pe baza evaluării din raportul de control în ceea ce privește amploarea, gravitatea sau persistența, fermierul poate fi exclus de la măsura de sprijin respectivă pe durata anului calendaristic.

Dacă s-a constatat o **repetare a situației de neconformitate deliberată (intenție)** din anul anterior, **fermierul este exclus de la măsura de sprijin și pe durata anului calendaristic următor.**

Potrivit Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, „fapta este săvârșită cu **intenție** când autorul prevede rezultatul faptei sale și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei,

fie, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat.” Prin urmare, autorul (agricultorul) cunoaște că fapta sa este urmată de o sancțiune și totuși o înfăptuiește.

Intenția poate fi apreciată/încadrată de către inspectorul de teren, urmare a constatărilor din teren și/sau de către funcționarul APIA, responsabil cu instrumentarea cererii de plată, la controlul administrativ al cererii de plată.

Articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 - **Clauza de eludare** precizează că „**nu se efectuează nicio plată către solicitanții care au creat în mod artificial condiții necesare obținerii acestor plăți, în vederea obținerii unui avantaj contrar obiectivelor respectivei scheme de sprijin**”.

La finalul completării cererii de plată în aplicația IPA-online, agricultorul bifează mesajul „Am luat cunoștință de Normele de ecocondiționalitate și le voi respecta pe toate parcelele exploatației”.

A. Bunele condiții agricole și de mediu în România

Potrivit prevederilor Ordinului MADR/MMP nr. 30/147 din 2010 privind bunele condiții agricole și de mediu în România, cu modificările și completările ulterioare, fermierii trebuie să respecte în anul 2014 următoarele standarde GAEC, conform art. 6 și Anexei III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu modificările și completările ulterioare, și art. 94 și Anexei II din Regulamentul (UE) nr.1306/2013.

I. Standarde pentru evitarea eroziunii solului:

GAEC 1. Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.

GAEC 2. Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

GAEC 3. Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

II. Standarde pentru menținerea conținutului de materie organică în sol:

GAEC 4. Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutivi.

GAEC 5. Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil.

III. Standarde pentru menținerea structurii solului

GAEC 6. Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului.

IV. Standarde pentru menținerea unui nivel minim de întreținere a terenurilor agricole:

GAEC 7. Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an.

GAEC 8. Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente.

GAEC 9. Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.

GAEC 10. Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.

IV. Standarde pentru protejarea și gestionarea apelor:

GAEC 11. Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.

GAEC 12. Este interzisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel și a produselor de protecția plantelor pe suprafețele de teren agricol care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă.

GAEC 13. Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea prin sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură.

Pentru a înțelege mai bine relevanța bunelor condiții agricole și de mediu, astfel ca agricultorii să le respecte, pentru a nu fi supuși sancțiunilor la plată, prezentăm, mai jos, obiectivele specifice și modul de aplicare pentru fiecare standard GAEC în parte:

GAEC 1 - Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.

Obiectivul acestui standard este reducerea eroziunii solului prin acoperirea minimă a terenului pe timpul iernii cu vegetație sau resturi vegetale.

Pentru a respecta această condiție, este necesar ca pe timpul iernii **cel puțin 20% din suprafața totală a terenului arabil din cadrul fermei** (nu fiecare parcelă în parte) să fie acoperit cu culturi de toamnă sau culturi perene. Suprafețele de teren arabil lăsate nearate peste iarnă vor fi luate în calculul procentului de suprafață acoperită de vegetație pe timpul iernii.

De asemenea, terenul arabil nelucrat, **întreținut în bune condiții agricole și de mediu**, poate fi considerat ca acoperit cu vegetație.

Acoperirea cu vegetație sau resturi vegetale pe timpul iernii se verifică în perioada noiembrie – decembrie, pe toate parcelele de teren arabil ale fermei, inclusiv pe parcelele cu suprafața mai mică de 0,3 ha.

Eroziunea solului, provocată de precipitațiile și vânturile din timpul iernii (îndeosebi pe terenurile în pantă sau nisipoase), se reduce semnificativ dacă arătura pentru culturile prășitoare se va executa în primăvară, și nu imediat după recoltarea culturilor, miriștea și resturile vegetale fiind lăsate pe loc peste iarnă.

Culturi de toamnă: Grâu (*Triticum sp.*), seară (*Secale cereale*), Triticale, orz (*Hordeum sp.*), ovăz (*Avena sativa*), mazăre (*Pisum sativum*), borceag de toamnă - amestec format dintr-o leguminoasă anuală de toamnă (măzărice - *Vicia sp.*) și o cereală de toamnă, rapiță (*Brassica sp.*) ș.a.

Culturi perene: lucernă (*Medicago sativa*), trifoi (*Trifolium pratense*), sparcetă (*Onobrychis viciifolia*), ghizdei (*Lotus corniculatus*), sulfină (*Melilotus sp.*), golomăț (*Dactylis glomerata*), firuță (*Poa sp.*), Raigras peren (*Lolium perenne*), Festuca (*Festuca pratensis*) ș.a.

Atenție! Dacă un fermier a solicitat plăți pentru pachetele 4 – Culturi verzi și 7 – Terenuri arabile importante ca zone de hrănire pentru gâsca cu gât roșu (*Branta ruficollis*) din

cadrul *Măsurii 214 - Plăți pentru agromediu* pe o parte din suprafața de teren arabil a exploatației, acesta trebuie să asigure respectarea GAEC 1 pe o altă suprafață de teren arabil existentă în fermă. Nu va primi plată pe întreaga suprafață pe care accesează pachetele P4 și P7 dacă nu va avea asigurată respectarea GAEC 1 pe o altă suprafață de teren arabil existentă în fermă. Prin urmare, pachetele 4 și 7 se pot aplica pe maxim 80% din suprafața de teren arabil aparținând unei exploatații, diferența de 20% fiind suprafața pe care este obligatorie respectarea GAEC 1.

GAEC - 2 Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

Obiectivul acestui standard este reducerea eroziunii solului pe terenul arabil cu pantă mai mare de 12%.

Pentru a respecta această cerință, toate lucrările solului, **inclusiv semănatul** culturilor prășitoare, pe parcelele situate în blocuri fizice cu panta medie mai mare de 12%, se execută pe curba de nivel și nu perpendicular pe aceasta (din deal în vale). Lucrările solului cuprind: lucrarea de bază (aratul), lucrările de pregătire a patului germinativ (discuitul, grăpatul, lucrarea cu combinatorul), prășitul.

Plantele prășitoare se seamănă la 40-75 cm între rânduri. Combaterea buruienilor și afânarea solului se execută, de regulă, prin lucrări de prășit mecanic între rânduri și manual, pe rând.

Tehnologiile moderne de cultivare a plantelor se bazează pe utilizarea erbicidelor pentru combaterea chimică a buruienilor, prin reducerea sau chiar excluderea totală a lucrărilor solului.

Lista principalelor plante prășitoare

Cod cultură	Denumirea plantei	Cod cultură	Denumirea plantei
108	Porumb	210	Levăntică
109	Porumb zaharat	211	Mentă
110	Sorg	212	Anason
152	Fasole	215	Arahide
153	Linte	216	Mac
154	Bob	217	Ricin
155	Lupin	218	Susan
156	Năut	219	Șofrănel
201	Floarea soarelui	251, 252, 253, 254, 255	Cartof
203	Soia	301	Sfeclă de zahăr
208	Tutun	302	Sfeclă furajeră
209	Fenicul	351	Legume proaspete
805	Cicoare		

GAEC 3 - Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007

Obiectivul acestui standard este reducerea eroziunii solului pe terenurile amenajate cu terase.

Terasarea este utilizată, în general, pentru a face posibilă agricultura pe terenurile înclinate, unde panta și adâncimea stratului de sol nu permit cultivarea plantelor. Menținerea în stare bună a teraselor reduce scurgerea apei pe versanți, asigură o mai bună reținere a apei în sol și previne eroziunea solului.

Agricultorii care utilizează teren agricol amenajat cu terase și solicită plăți în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață sunt obligați să mențină terasele existente la data de 1 ianuarie 2007 și să le întrețină în bune condiții agricole și de mediu, chiar dacă nu mai sunt folosite pentru producție: taluzurile să fie înierbate, iar pe taluz și pe banchetă să nu se dezvolte vegetație nedorită.

De asemenea, trebuie preîntâmpinată formarea de rigole, ogașe, ravene, torenți, toate acestea favorizând degradarea teraselor prin scurgerea apei din precipitații.

Dacă terasele au fost distruse ca urmare a unor alunecări de teren, ploi torențiale sau alte cazuri de forță majoră, agricultorul nu va fi sancționat dacă prezintă la APIA, în decurs de 10 zile lucrătoare de la producerea evenimentului, acte doveditoare în acest sens.

GAEC 4 - Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutiv.

Obiectivul acestui standard este menținerea conținutului de materie organică în sol printr-o rotație corectă a culturilor în cadrul asolamentului.

Floarea soarelui nu trebuie cultivată pe același amplasament (parcelă, subparcelă) mai mult de 2 ani consecutiv, deoarece extrage din sol cantități mari de substanțe nutritive și favorizează proliferarea unor buruieni, boli și dăunători specifici.

În situația transferului total sau parțial al exploatației, agricultorul care a preluat exploatația are obligația ca la data depunerii cererii de sprijin să solicite informații de la APIA privind declarațiile de suprafață depuse în ultimii doi ani de agricultorul de la care a preluat exploatația, sau culturile găsite la controlul pe teren, dacă ferma a fost supusă controlului în ultimii 2 ani și să țină seama de avertizările pe care le oferă aplicația IPA Online la digitizarea parcelelor privind amplasarea culturii de floarea-soarelui.

GAEC 5 - Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil

Obiectivul acestui standard este menținerea materiei organice în sol și prevenirea poluării atmosferei.

Agricultorul care utilizează teren arabil (inclusiv pajiști temporare) nu trebuie să ardă miriștile și/sau resturile vegetale rezultate după recoltarea culturilor (paie de cereale păioase, vreji de plante proteice sau de cartof, coceni de porumb, tulpini de floarea soarelui, rapiță, inclusiv iarba rămasă după cosirea pajiștilor temporare etc.).

Între Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA), Garda Națională de Mediu (GNM) și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) a fost încheiat un Protocol de colaborare al cărui scop este creșterea eficienței acțiunilor de control privind respectarea, de către fermierii care solicită plăți directe, a condițiilor GAEC referitoare la arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil și la arderea pajiștilor permanente.

În cazul în care, în urma controlului pe teren, se constată că suprafețe ale exploatației au fost arse, focul fiind provocat de o cauză necunoscută, pentru a nu fi penalizat, agricultorul trebuie să prezinte la APIA, în decurs de 10 zile lucrătoare de la producerea evenimentului, o copie după sesizarea depusă și înregistrată la poliție sau la inspectoratul județean pentru situații de urgență privind producerea acestui fapt.

GAEC 6 - Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului.

Obiectivul principal al acestui standard este menținerea și îmbunătățirea structurii solului.

Lucrarea de arat, efectuată în condiții de umiditate excesivă a solului, conduce la obținerea unor brazde sub formă de fâșii („curele”), deteriorarea structurii solului, tasare, reducerea permeabilității acestuia, respectiv la bălțiri pe teren, iar ulterior, după uscarea solului, la formarea de bulgări.

După o perioadă îndelungată de ploi abundente, este interzisă efectuarea lucrării de arat, indiferent de perioada anului.

Cu cât solul este mai argilos, mai tasat și aportul pluvial este mai mare și mai frecvent, cu atât surplusul de apă se menține timp mai îndelungat în profilul solului.

Este recomandat ca arătura să se facă la umiditate optimă, care să asigure o aderență minimă a solului la organele active

ale plugului.

GAEC 7 – Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an.

Obiectivul acestui standard este evitarea deteriorării pajiștilor permanente prin măsuri de întreținere și exploatare rațională.

Fermierii care arendează sau concesionează pajiști permanente trebuie să asigure o încărcătură minimă de animale la unitatea de suprafață de 0,3 UVM/ha.

Unitatea Vită Mare (UVM) reprezintă încărcătura sau numărul de animale ce revin la un hectar de pășune, care se calculează conform tabelului de mai jos:

Tabel de conversie a animalelor în „Unitate Vită Mare (UVM)”

Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de doi ani, ecvidee de mai mult de șase luni	1,0 UVM
Bovine între șase luni și doi ani	0,6 UVM
Bovine de mai puțin de șase luni	0,4 UVM
Ovine	0,15 UVM
Caprine	0,15 UVM
Scroafe reproducătoare > 50 kg	0,5 UVM
Alte porcine	0,3 UVM

Pentru a calcula încărcătura de animale necesare pe hectar se va proceda astfel: se înmulțește numărul de animale care pășunează cu coeficientul prezentat în tabelul de mai sus, iar produsul se împarte la numărul de hectare utilizate pentru pășunat.

Dacă pentru parcelele de pajiști permanente contractate/concesionate **de la consiliul local** (cod 603 și 605) nu se asigură încărcătura de 0,3 UVM/ha, parcelele respective vor fi excluse de la plată.

Dacă pe pajiștile în proprietate sau contractate (dar **nu de la consiliul local** – cod cultură 604, 606), fermierul nu poate asigura minim 0,3 UVM/ha cu animalele proprii sau ale altor fermieri (din cadrul familiei, al unei asociații sau societăți - cu sau fără personalitate juridică, sau pe baza unor înțelegeri scrise cu proprietarii individuali de animale), acesta va trebui să efectueze cel puțin o coasă pe suprafața nepășunată.

Executarea lucrărilor de întreținere se referă la: distrugerea vegetației nedorite, nivelarea mușuroaielor, curățarea de pietre, cioate, mărcini, resturi vegetale uscate, inclusiv a vegetației arbustifere nevalorose, înlăturarea excesului de apă etc.

Legat de întreținerea și exploatarea rațională a pajiștilor, fermierii trebuie să mai respecte următoarele:

- primăvara, să nu înceapă pășunatul prea devreme, când solul este încă umed, pentru că acesta se bătătorește și se pot forma gropi, se distruge vegetația, iar pe terenurile în pantă se produce eroziunea solului;
- pășunile inundate nu vor fi pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor;
- pajiștile care nu sunt pășunate în cursul unui an calendaristic se cosesc cel puțin o dată pe an;
- masa vegetală cosită trebuie adunată în maxim 2 săptămâni de la efectuarea cositului;
- toamna, pășunatul să înceteze cu aproximativ 25–30 de zile înainte de venirea înghețurilor permanente prognozate.

În cazul Măsurii 214 – Plăți de agromediu, fermierii vor respecta **cerințele specifice** pachetelor referitoare la cositul pajiștilor permanente.

Este interzis aratul sau discuitul pajiștilor permanente.

GAEC 8 - Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente

Obiectivul acestui standard este menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente.

Vegetația ierboasă sau lemnoasă de pe pajiștile permanente nu trebuie arsă întrucât se distruge materia organică și se poluează atmosfera.

Între Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA), Garda Națională de Mediu (GNM) și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) a fost încheiat un Protocol de colaborare al cărui scop este creșterea eficienței acțiunilor de control privind respectarea, de către fermierii care solicită sprijin financiar din fonduri europene și naționale, a

condițiilor GAEC referitoare la arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil și la arderea pajiștilor permanente.

În cazul în care fermierul constată că o parcelă ocupată cu pajiști permanente sau o parte din aceasta a fost arsă, focul fiind provocat de o cauză necunoscută, pentru a nu fi penalizat, el trebuie să prezinte la APIA, în decurs de 10 zile lucrătoare de la producerea evenimentului, o copie după sesizarea depusă și înregistrată la poliția locală sau la inspectoratul județean pentru situații de urgență privind producerea acestui fapt.

GAEC 9 - Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.

Obiectivul acestei condiții este menținerea unui nivel minim de întreținere a habitatelor, prin păstrarea caracteristicilor peisajului agricol.

Arborii izolați sau grupurile de arbori existenți pe teritoriul exploatației nu trebuie tăiați fără

aprobare de la ocolul silvic pe raza căruia se află exploatația, aceștia constituind zone de refugiu pentru animale în perioadele cu intemperii sau cu temperaturi ridicate.

Dacă arborii au fost distruși în urma unor fenomene naturale (furtuni, trăsnet, alunecări de teren), agricultorul va înștiința în scris centrul județean/local APIA cu privire la acest fapt, în termen de 10 zile lucrătoare de la data producerii, prezentând acte doveditoare de constatare de la primărie sau Centrul agricol/DADR (o copie a procesului verbal de constatare, adeverință sau orice alt act doveditor eliberat de instituțiile abilitate prin lege).

Dacă zona în care se află exploatația a fost declarată zonă calamitată printr-un act normativ național, se consideră caz de forță majoră, iar agricultorul nu trebuie să prezinte la APIA niciun act doveditor.

În cazul în care arborii au fost tăiați din motive întemeiate (bolnavi, uscați), fermierul va prezenta la APIA o copie a autorizației de exploatare (tăiere) eliberată înainte de tăiere de către Ocolul silvic de stat sau privat pe raza căruia se află exploatația.

GAEC 10 - Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.

Obiectivul acestui standard este menținerea unui nivel minim de întreținere a terenurilor agricole (indiferent de categoria de folosință, inclusiv terenurile care nu mai sunt exploatate pentru producție) prin evitarea instalării vegetației nedorite.

În contextul acestei condiții, *vegetația nedorită* este reprezentată de unele specii de plante erbacee sau lemnoase, anuale sau perene, care invadează în mod spontan terenurile agricole, diminuând capacitatea de producție a culturilor agricole. Tot în această categorie intră și unele specii vegetale de pe pajiști, fără valoare furajeră sau toxice pentru animale.

Vegetația nedorită nu trebuie să domine cultura într-o proporție mai mare de 30% din suprafața parcelei, indiferent de categoria de folosință a terenului (Teren arabil, Pajiști permanente, Culturi permanente, Vii). Pentru plantațiile viticole situate pe terase, procentul de 30% se

aplică atât pentru spațiul cultivat cu viță de vie, cât și pentru suprafața taluzului.

Dacă procentul de îmburuienare depășește 80% din suprafața parcelei, se consideră că parcela este neeligibilă și **se exclude de la plată**.

De asemenea, terenul agricol necultivat, unul sau mai mulți ani, pe care s-a instalat vegetația nedorită pe mai mult de 80% din suprafață, este considerat „pârloagă” și **se exclude de la plată**.

Fermierii trebuie să evite transformarea în pârloagă a terenurilor agricole care nu mai sunt exploatate pentru producție!

Combaterea vegetației nedorite pe **terenurile agricole necultivate**, pentru care se solicită plăți pe suprafață, se face prin discuire, cosirea vegetației sau erbicidare, înainte ca buruienile să ajungă la maturitate. Nu se consideră “vegetație nedorită” culturile intercalate (fasole sau dovleac, semănate în cultura de porumb, rândurile de porumb semănate cu rol de protecție în culturile de pepeni, cartof sau diferite plante furajere semănate printre pomii din livezi), precum și culturile „ascunse” (trifoiul sau lucerna, semănate în culturile de cereale: orz, orzoaică, ovăz).

Principalele specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe **terenul arabil** sunt:

- **buruieni anuale:** *Abutilon theophrasti* (teișor, floarea pâinii), *Chenopodium album* (loboda porcească), *Matricaria inodora* (mușețel nemirositor), *Setaria viridis* (mohor), *Xanthium strumarium* (cornac, scaietele popii).

- **buruieni perene (multianuale):** *Agropyrum repens* (pirul târâtor), *Cirsium arvense* (pălămidă), *Convolvulus arvensis* (volbură), *Cynodon dactylon* (pirul gros), *Equisetum arvense* (coada calului), *Rumex acetosella* (măcriș), *Sorghum halepense* (costrei, bălur).

- **buruieni parazite:** *Cuscuta* sp. (torțel), *Orobanche* sp. (lupoai).

Principalele specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe **pajiști** (plante fără valoare furajeră sau plante toxice) sunt:

- **buruieni anuale:** *Xanthium spinosum* (dracilă, holéră, scai tătăresc), *Xanthium strumarium* (cornac, cornuți, scaietele popii);

○ **buruieni bienale sau perene:** *Arctium lappa* (brusture, lipan), *Carduus nutans* (scaiete, ciulin), *Conium maculatum* (cucută), *Eryngium campestre* (scaiul dracului, rostogol), *Euphorbia cyparissias* (alior, laptele câinelui), *Pteridium aquilinum* (feriga de câmp, țolul lupului), *Rumex acetosella* (măcrișul mărunț, măcrișul iepurelui), *Veratrum album* (stirigoaie, stergoaie).

Vegetația nedorită pe terenurile agricole poate fi reprezentată și de alte specii de buruieni, care diferă în funcție de specificul zonei.

În ceea ce privește vegetația lemnoasă, unele specii, având capacitate de înmulțire și regenerare superioară ierburilor, devin concurente serioase pentru vegetația ierboasă a pajiștilor. De exemplu, arborii și arbuștii din grupa foioaselor, fiind specii cu o vivacitate foarte mare, lăstăresc foarte puternic, atât din colet (mesteacănul, carpenul, fagul), cât și din colet și rădăcini (aninul, porumbarul, măceșul, murul). Coniferele se înmulțesc numai prin sămânță, fiind mai ușor de defrișat.

O parte din arboretele existente pe pajiști situate pe terenuri cu panta mai mare de 30°, cu sol mai subțire de 10 cm, precum și cele din jurul ravenelor și al ogașelor, nu se vor defrișa, pentru a se evita declanșarea proceselor de eroziune, fiind necesare ca zonă de protecție antierozională. De exemplu, **trebuie exclus de la tăiere *Pinus mugo* (jipul sau jneapănul)**. Acesta trebuie protejat și păstrat în starea în care se află, pentru faptul că el crește pe terenuri cu pante mari, cu sol superficial, protejând grohotișurile și coastele erodate, cu asociații ierboase inferioare și puțin productive (*Nardus stricta* s.a.), cu slabe perspective de îmbunătățire, cheltuielile de curățire și eliberare a terenului de material lemnos fiind mari, nerentabile.

De asemenea, sunt exceptate de la defrișare speciile lemnoase rare și cele declarate monumente ale naturii, ocrotite de lege: *Pinus silvestris* (pin silvestru), *Pinus cembra* (zâmbru), *Taxus baccata* (tisă), *Larix decidua* ssp. *Carpatica* (larice, zadă), *Rhododendron kotschy* (smârdar, bujor de munte). Arboretele exceptate de la defrișare se supun regimului silvic.

Pe pajiștile situate pe terenuri cu panta până la 12° se poate menține un număr redus de arbori solitari (stejar, gorun, mesteacăn, fag etc.) sau pâlcuri de arbori, care constituie zone de refugiu pentru animale în perioadele cu intemperii sau cu temperaturi ridicate.

Parcelele cu **peste 50 arbori/ha** sunt considerate **neeligibile**, cu excepția livezilor tradiționale – cod cultură 660, utilizate și ca pajiști (pășuni sau fânețe) pentru creșterea animalelor.

Orice suprafață compactă de teren agricol dintr-o fermă, care este invadată de vegetație lemnoasă și este mai mare de 0,01 ha va fi evaluată ca teren neagricol și nu va beneficia de plăți pe măsurile de suprafață sau de dezvoltare rurală.

Pe site-ul www.apia.org.ro, sunt postate Ghidurile de identificare a buruienilor ce constituie vegetația nedorită pe terenul arabil, respectiv pe pajiști.

GAEC 11 - Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.

Obiectivul acestui standard îl constituie protejarea apelor și gestionarea eficientă a utilizării apei.

Protejarea resurselor de apă de suprafață și subterană împotriva epuizării și degradării este o necesitate, ca urmare a încălzirii globale și a creșterii consumului de apă, impunându-se economisirea și utilizarea eficientă a acestora.

În acest sens, toți fermierii care folosesc apă pentru irigații în agricultură vor trebui să respecte legislația în vigoare privind

regimul de folosire a resurselor de apă, indiferent de forma de proprietate.

Astfel, conform prevederilor Ordinului MADR nr. 246/2008, cu modificările și completările ulterioare, odată cu depunerea cererii unice de plată, sau până la data limită de depunere a acesteia (10 iunie 2014), aceștia trebuie să prezinte documente doveditoare ale dreptului de utilizare a apei pentru irigații, cum ar fi: autorizația de utilizare a apei pentru irigații, eliberată de către Administrația Națională "Apele Române", calitatea de membru al unei organizații ale utilizatorilor de apă pentru irigații (OUAI), contractul de irigații al OUAI încheiat cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare (ANIF) sau contractul de irigații încheiat între beneficiar și ANIF, după caz.

Autorizația de gospodărire a apelor se emite pentru perioada de funcționare sau exploatare a amenajării de irigații cu apă de suprafață sau subterană.

Fermierii care dețin suprafețe pe teritoriul organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații sau al federațiilor de organizații de utilizatori de apă pentru irigații trebuie să prezinte dovada că sunt membri ai organizației sau federației respective și că organizația sau federația respectivă are contract cu furnizorul de apă.

Cei care nu sunt membri ai unei organizații sau federații vor face dovada că au teren pe teritoriul acestora și au contract de furnizare a apei cu respectiva organizație sau federație, care la rândul său, are contract cu furnizorul de apă.

Fermierii care dețin suprafețe de teren pe care aplică udări cu apă din foraje (puțuri), vor solicita de la autoritatea competentă o autorizație de folosință a apei pentru irigații și o dovadă că au contract cu furnizorul de apă. Această autorizație se solicită în funcție de debitul de apă folosit, de la Direcția Teritorială a Apelelor (pentru foraje al căror debit este mai mare de 10 l/s) sau de la Sistemul teritorial de Gospodărire a Apelelor (pentru foraje al căror debit este mai mic de 10 l/s).

Apa pentru irigații în agricultură poate fi din ape curgătoare, lacuri naturale sau de acumulare și din apa freatică.

Apele de suprafață sau subterane pot fi folosite liber, cu respectarea normelor sanitare și de protecție a calității apelor, pentru băut, adăpat, udat, spălat, îmbăiat și alte activități gospodărești, dacă pentru aceasta nu se folosesc instalații sau se folosesc instalații de capacitate mică, de până la 2 litri/secundă, destinate exclusiv satisfacerii necesităților gospodăriei proprii.

GAEC 12 - Este interzisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel și a produselor de protecție a plantelor pe suprafețele de teren agricol care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă.

Obiectivul acestui standard este protejarea apelor de suprafață împotriva poluării și a formării de șiroaie.

Prin ape de suprafață se înțelege: râuri, pâraie, lacuri, canale de irigare sau de drenaj, șanțuri de scurgere a apei.

Pentru a preveni acest fenomen, fermierii care utilizează teren agricol sunt obligați să înființeze fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie de până la 12% și de 3 m pe terenurile

situate în blocurile fizice cu panta medie mai mare de 12%, conform prevederilor *Programului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole*, aprobat prin HG nr. 964/2000.

Fâșiile de protecție sunt suprafețe de teren înierbate, împădurite sau cultivate cu plante graminee sau leguminoase perene, situate în vecinătatea apelor de suprafață sau a captărilor de apă potabilă, pe care este interzisă utilizarea îngrășămintelor chimice și organice și a produselor de protecție a plantelor.

Întreținerea fîșiilor este necesară pentru a asigura reținerea acestor materii și pentru a limita creșterea excesivă a vegetației, care poate afecta culturile învecinate.

Acest standard se aplică la nivelul întregului teritoriu al României.

GAEC 13 - Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea prin sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură.

Obiectivul acestui standard este protecția apelor subterane împotriva poluării cu substanțe periculoase.

Fermierii care, prin activitatea lor, depozitează, manipulează sau utilizează substanțe periculoase din Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici prevăzută în Anexa nr.1 la Programul de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice, aprobat prin H.G. nr. 351/2005, cu modificările și completările ulterioare, au următoarele obligații:

- să nu evacueze direct sau indirect într-o resursă de apă produse ce conțin substanțe periculoase din Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici;
- să supună procedurii de avizare/autorizare din punct de vedere al gospodăririi apelor, orice lucrare sau activitate care poate conduce la o evacuare indirectă de substanțe periculoase în apele subterane și să respecte condițiile stabilite de acestea, conform legislației în vigoare;
- să respecte normele tehnice privind depozitarea, manipularea și utilizarea produselor ce conțin substanțe periculoase, astfel cum sunt prevăzute la cap. VI-X din Codul de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul MMGA nr. 1.234/2006.

Substanțele periculoase utilizate în agricultură se regăsesc în conținutul următoarelor produse/grupe de produse: biocide și produse de protecția plantelor (erbicide, fungicide, insecticide, acaricide, nematocide, regulatori de creștere), produse de uz veterinar (medicamente, substanțe antiparazitare), produse petroliere (combustibili, lubrifianți, produse derivate), acumulatorii uzați, azotații și fosfații din îngrășămintă și alte produse utilizate pentru dezinsecție, deratizare și decontaminare în fermă.

Aceste produse trebuie păstrate în ambalaje originale, etichetele să indice clar tipul de substanțe, compoziția chimică, data fabricației, termenul de valabilitate, instrucțiuni de folosire, alte recomandări specifice privind transportul, depozitarea și manipularea;

Produsele depozitate în rezervoare (pesticide, carburanți sau uleiuri industriale) trebuie depozitate pe platforme cimentate, prevăzute cu canale colectoare, pentru captarea eventualelor scurgeri, evitând în felul acesta poluarea apei freatică și a apei din puțuri;

Aplicabilitatea cerințelor GAEC pe categorii de folosință a terenului și cultură

Pentru a facilita aplicarea bunelor condiții agricole și de mediu, prezentăm mai jos cerințele GAEC ce trebuie respectate de agricultori, în funcție de categoria de folosință a terenului și de cultură.

Nr. crt.	Categ. de folosință a terenului	Cultura	GAEC-ul care trebuie respectat
1	ARABIL	cereale pt. boabe, leguminoase pt. boabe, plante industriale, tuberculifere, rădăcinoase, legume proaspete, pepeni, flori și plante ornamentale, pajiști temporare	GAEC 1, GAEC 2 (arabil în BF cu panta $\geq 12\%$), GAEC 3, GAEC 4, GAEC 5, GAEC 6, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11, GAEC 12 și GAEC 13
2	PAJIȘTI PERMANENTE	pășuni naturale fânețe naturale	GAEC 3, GAEC 7, GAEC 8, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11 și GAEC 13
3	CULTURI PERMANENTE	pomi fructiferi, castani, nuci, aluni și alte specii înrudite, hamei arbuști fructiferi, pepiniere pomicole, forestiere, alte pepiniere, terenuri în pregătire pentru livezi, vii, altele.	GAEC 3, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11, GAEC 12 și GAEC 13
4	VII	vii pe rod cu struguri pt. vin, masă vii tinere neintrate pe rod, pepiniere viticole.	GAEC 3, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11, GAEC 12 și GAEC 13
5.	GRĂDINI FAMILIALE	orice cultură	Se aplică condițiile GAEC corespunzătoare categoriei de folosință din care face parte cultura

B) Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor

Agricultorii **care au angajamente de agro-mediu** trebuie să respecte **pe toată suprafața exploatației** Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor, prevăzute în Anexa 4 B1 - Plăți de agromediu, din Planul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013, versiunea XI, după cum urmează:

1. Este permisă utilizarea numai a acelor produse de protecție a plantelor care au fost autorizate pentru vânzare și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.

Aceste produse trebuie să fie omologate de Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor și să se regăsească în baza de date PEST-EXPERT, la adresa: <http://www.madr.ro/ro/>.

În vederea protejării sănătății oamenilor și a animalelor, protecției albinelor și a mediului înconjurător, producătorii agricoli, persoane fizice sau juridice, care utilizează pe terenurile pe care le dețin produse de protecție a plantelor clasificate ca nocive (Xn), iritante (Xi) sau fără clasificare de pericolozitate, au obligația, conform OG nr.4/1995, modificată de Legea nr. 28/2009 și Codului de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul MMGA nr. 1234/2006, să le depoziteze, să le manipuleze și să le utilizeze în conformitate cu instrucțiunile tehnice care le însoțesc, aprobate potrivit legii.

Înainte de utilizarea unui produs de protecție a plantelor, eticheta acestuia trebuie citită cu atenție, iar cantitatea recomandată trebuie neapărat respectată, în caz contrar, putându-se înregistra distrugerea culturilor agricole, intoxicații grave sau chiar moartea oamenilor sau a animalelor.

Fermierul va ține evidența la zi, după efectuarea fiecărui tratament cu produse de protecție a plantelor, prin completarea într-un registru, după modelul prezentat la SMR 9 în acest ghid.

Acest registru trebuie păstrat la domiciliul fermierului sau la sediul exploatației o perioadă de cel puțin 5 ani.

2. Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor trebuie să fie calificate (să aibă o atestare profesională).

În vederea reducerii riscurilor și a efectelor utilizării produselor de protecție a plantelor asupra sănătății umane și mediului, fermierii trebuie să urmeze cursuri de instruire organizate de camerele agricole județene sau centrele locale de consultanță din subordinea Consiliilor județene și în coordonarea tehnico-metodologică a MADR, pentru obținerea certificatelor de calificare, conform prevederilor HG nr.1609/2009.

3. Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor clasificate ca având “toxicitate ridicată” sau ca “toxice” trebuie să fie înregistrate la serviciul special din cadrul poliției județene din raza de activitate. De asemenea, trebuie să fie înregistrate la unitatea sanitar-veterinară sau la Inspectoratul Județean pentru Siguranța Muncii.

Produsele de protecție a plantelor clasificate ca **foarte toxice (T+)** și **toxice (T)** au regimul produselor reglementate cu strictețe. În care scop, pentru utilizarea lor, vor fi autorizate, conform prevederilor OG 4/1995, cu modificările și completările ulterioare, numai persoanele juridice care dispun de personal calificat, cu pregătire în domeniul agricol/biologic sau silvic de nivel superior și mediu, confirmată prin certificatul de atestare profesională. De asemenea, trebuie să dispună de mijloacele necesare depozitării, manipulării și utilizării în siguranță a acestor produse, pentru eliminarea riscurilor de intoxicare a oamenilor și a animalelor, precum și pentru protejarea albinelor și a mediului înconjurător.

4. Utilizarea produselor de protecție a plantelor poate fi realizată doar pentru scopul în care aceste produse au fost omologate și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.

Potrivit prevederilor OUG nr. 34/2012, utilizatorii profesioniști trebuie să ia măsuri corespunzătoare, astfel ca următoarele operațiuni să nu pună în pericol sănătatea umană sau a mediului:

- depozitarea, manipularea, diluarea și amestecul pesticidelor înainte de utilizare;
- manipularea ambalajelor și a deșeurilor de pesticide;
- eliminarea amestecurilor din rezervor rămase după aplicare;
- curățarea echipamentului utilizat după aplicarea pesticidelor;
- recuperarea sau eliminarea deșeurilor de pesticide și a ambalajelor acestora în conformitate cu legislația în vigoare privind deșeurile.

Utilizatorii neprofesioniști vor utiliza pesticide cu toxicitate redusă, produse formulate gata de utilizare.

De asemenea, conform prevederilor OG nr. 4/1995, cu modificările și completările ulterioare, fermierii trebuie să respecte normele și recomandările prevăzute în tehnologiile aprobate de Ministerul Agriculturii și de Ministerul Mediului.

5. Tratamentele cu produse de protecție a plantelor nu sunt permise în zonele de protecție a apelor, în zonele protejate, în zonele de protecție sanitară, zonele de protecție ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite conform legislației în vigoare.

Astfel, în zonele de protecție instituite potrivit Legii apelor nr. 107/1996, este interzisă utilizarea pesticidelor (art. 16, alin. 2 din lege).

De asemenea, conform art. 38, alin.1, lit. b) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, este interzisă utilizarea, de către persoanele juridice, a produselor de protecție a plantelor în zonele sau pe suprafețele unde sunt instituite măsuri speciale de protecție.

În scopul „reducerii riscului de impact asupra sănătății oamenilor și a animalelor, precum și pentru protecția albinelor și a mediului înconjurător”, nu este permisă efectuarea de tratamente cu produse de protecție a plantelor interzise în zonele de protecție a apelor, de protecție sanitară și ecologică, precum și în alte zone protejate, stabilite de autoritățile competente”, conform art. 27, pct. e) din OG nr. 4/1995, cu modificările și completările ulterioare.

6. Îngrășămintele naturale aplicate nu pot conține mai mult de 170 kg de azot (N) ca ingredient pur pe 1 ha de teren agricol.

Directiva (CEE) nr. 676/1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu modificările și completările ulterioare (Anexa III) precizează că **“pentru fiecare exploatare sau complex animalier, cantitatea efluenților împrăștiată anual, inclusiv de către animalele însele, nu depășește 170 kg de azot”**. De asemenea, în Anexa 4B1 din **PNDR 2007 – 2013**, versiunea XI, este prevăzut că **“îngrășămintele naturale aplicate nu pot conține mai mult de 170 kg de azot (N) ca ingredient pur pe 1 ha de teren agricol”**, iar în Codul de bune practici agricole, pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, versiunea 2013, se precizează că **“limita maximă pentru aplicarea îngrășămintelor organice de origine animală pe terenul agricol este de 170 kg de azot pe hectar și an”**.

În situația în care cantitatea maximă de azot (mineral și organic) aplicată într-un an, rezultată din planul de fertilizare bazat pe studii agrochimice sau din „Standardele privind cantitățile maxime de îngrășămintele care pot fi aplicate”, este mai mică de 170 kg/ha/an, doza maximă de azot din gunoi de grajd care se aplică de către fermieri nu poate depăși această valoare.

Cerința de a nu se depăși doza de 170 Kg de azot (N) provenit din îngrășămintele organice se aplică și pajiștilor permanente (pășuni și fânețe).

Pentru respectarea acestei cerințe, fermierii trebuie să evalueze cantitatea de azot provenit de la animalele din fermă - ”presiunea nutrienților”, în conformitate cu prevederile art. 9, alin. (3), din Programului de acțiune și cu tabelul 9.1 și să întocmească un **plan de fertilizare** simplificat, conform modelului prezentat la SMR 4 în acest ghid.

Se calculează UVM/ha pe exploatare luând în considerare că **fiecare UVM generează 30 kg de azot ingredient pur pe an din gunoiul de grajd și se ține seama că fiecare 1000 Kg gunoi fermentat 3-4 luni conține aproximativ 5 Kg N ingredient pur.**

În cazul în care cantitatea de azot din îngrășămintele organice de origine animală produse în fermă este mai mare decât cea corespunzătoare limitei maxime de aplicare a îngrășămintelor organice pe terenul agricol, fermierul va livra cantitatea excedentară (surplusul) către o altă fermă care are capacitatea de utilizare, fără a depăși limita maximă admisă.

7. Fermierii trebuie să respecte perioadele în care aplicarea îngrășămintelor este interzisă.

Directiva (CEE) nr. 676/1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu modificările și completările ulterioare, se referă în Anexa III, la „perioadele în timpul cărora se interzice împrăștierea anumitor tipuri de fertilizanți”.

Conform art. 3 din Anexa la Programul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, aprobat prin *HG nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole*, este interzisă aplicarea îngrășămintelor organice și/sau minerale în perioadele în care cerințele culturii agricole față de nutrienți sunt reduse sau când riscul de percolare/scurgere la suprafață este mare.

Datele calendaristice pentru începutul și sfârșitul perioadei de interdicție în aplicarea îngrășămintelor, diferențiate în funcție de utilizarea terenului (arabil, pășuni), tipul de culturi (culturi de toamnă, primavară) și tipul de îngrășământ (mineral, organic solid și organic lichid) sunt cele din tabelul prezentat la SMR 4 în acest ghid.

8. Aplicarea îngrășămintelor pe terenurile cu pante abrupte trebuie realizată prin încorporarea îngrășămintelor în sol și luarea în considerare a condițiilor meteorologice.

Cerința este prevăzută în Anexa 4B1 din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007 – 2013, versiunea XI. Potrivit Codului de bune practici agricole, pe terenurile cu pante abrupte există un risc ridicat al pierderilor de azot prin scurgeri de suprafață, care depind de o serie de factori cum sunt: panta terenului, caracteristicile solului (în special permeabilitatea pentru apă), sistemul de cultivare, amenajările antierozionale și în mod deosebit cantitatea de precipitații.

Riscul este maxim când îngrășămintele sunt aplicate superficial și urmează o perioadă cu precipitații abundente.

Pe astfel de terenuri fertilizarea trebuie făcută numai prin încorporarea îngrășămintelor în sol și ținând cont de prognozele meteorologice (nu se aplică îngrășăminte, mai ales dejecții lichide, când sunt prognozate precipitații intense).

Potrivit art. 5 din Programul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, în situația în care se aplică îngrășămintele organice pe terenurile arabile cu pantă trebuie respectate următoarele măsuri:

- încorporarea în sol a acestora trebuie să țină seama de condițiile meteo favorabile, astfel încât atunci când urmează o perioadă cu precipitații abundente, este interzisă aplicarea de îngrășăminte organice, mai ales dejecții lichide;
- semănatul și cultivarea plantelor, ca și toate celelalte lucrări agricole pe terenurile în pantă, se recomandă să fie efectuate doar pe curbele de nivel;
- pe terenurile cu pante mai mari de 15 % este obligatorie menținerea ponderii culturilor de toamnă și/sau culturile de acoperire la peste 30% din suprafața arabilă a fermei încadrate

În această categorie de pantă. Imediat după aplicarea pe aceste terenuri (nu mai târziu de 24 ore), îngrășămintele organice se încorporează în sol.

9 - Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate.

Potrivit Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați, capitolul 11, lit. j), este interzisă aplicarea îngrășămintelor (minerale sau organice) pe soluri saturate cu apă, inundate, înghețate sau acoperite cu zăpadă, deoarece există riscul de percolare sau scurgere a nitraților către apele freactice sau de suprafață la încălzirea vremii.

Pe soluri periodic saturate cu apă sau în zone inundabile, trebuie ales momentul de aplicare a îngrășămintelor atunci când solul are o umiditate corespunzătoare, evitându-se astfel pierderile de azot nitric.

În zonele inundabile este interzisă depozitarea temporară a gunoii de grajd.

10 - Nu vor fi folosiți fertilizatori (îngrășăminte) în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații: Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit niciun tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

Este interzisă utilizarea îngrășămintelor de orice fel în zonele de protecție instituite în jurul lucrărilor de captare, a construcțiilor și instalațiilor destinate alimentării cu apă potabilă, a surselor de apă potabilă destinate îmbutelierii, a surselor de ape minerale utilizate pentru cura internă sau pentru îmbuteliere, precum și a lacurilor și nămolurilor terapeutice, în conformitate cu prevederile HG nr. 930/2005, cu modificările și completările ulterioare.

11. Fermierii trebuie să se asigure că îngrășămintele sunt distribuite uniform

Cerința principală a lucrării de administrare este ca îngrășămintele, atât cele chimice cât și cele organice, să se dozeze cât mai constant și să se distribuie cât mai uniform.

Potrivit Codului de bune practici agricole, cap. 11, lit. g), pentru a preveni poluarea solului, este necesar ca aparatul de distribuție al mașinii să distribuie uniform îngrășămintele, iar deplasarea în câmp a agregatului tractor-mașină să se facă în linie dreaptă, fără suprapuneri ce ar conduce la formarea de fâșii pe care concentrația de îngrășământ este prea mare.

Pentru evitarea repartizării neuniforme a îngrășămintelor pe câmp se recomandă, mai ales în cazul mașinilor cu lățime mare de lucru, să se recurgă la jalonare.

Distribuția îngrășămintelor organice pe suprafața solului este mai uniformă dacă materialul este cu umiditate moderată și dacă poate fi destrămat și mărunțit.

În timpul aplicării, trebuie evitat ca materialul administrat să ajungă în sursele de apă, în acest scop fiind necesar să se evite fertilizarea pe porțiunile de teren aflate în imediata apropiere a canalelor, a cursurilor de apă sau a altor mase de apă, să se aibă în vedere condițiile meteorologice și starea de umiditate a solului.

12 - Fermierii trebuie să urmeze un plan de fertilizare

Pentru a respecta standardele privind cantitățile maxime de îngrășămintă cu azot (minerale+organice) ce pot fi aplicate pe terenul agricol, fermierii trebuie să respecte prevederile cap. 10 din Programul de acțiune.

Pentru fermele care ***nu întocmesc planul de fertilizare pe baza studiului agrochimic*** au fost evaluate cantitățile de azot necesare principalelor culturi agricole pentru realizarea unei producții echivalente cu media la nivel național pe ultimii 10 ani, în condițiile unei fertilizări echilibrate, în funcție de panta terenului, conform tabelor 10.1 și 10.2 din Program, pe baza cărora fermierii vor întocmi un plan de fertilizare, conform modelului prezentat la SMR 4 din acest ghid.

13. Interzicerea folosirii fertilizatorilor neautorizați pentru vânzare.

Sub denumirea de îngrășăminte (fertilizatori) sunt cuprinse toate produsele destinate îmbunătățirii fertilității solului și a nutriției plantelor, aplicate atât pe sol, cât și pe plante, ca amendamente de sol, îngrășăminte chimice, îngrășăminte organominerale, îngrășăminte biologice și stimulatori de creștere.

Lista cuprinzând îngrășămintele autorizate pentru folosire în agricultură și silvicultură se actualizează anual de către Comisia interministerială pentru autorizarea îngrășămintelor, conform **Ordinului M.A.D.R. nr. 6/2004**.

14. Operatorii care produc produsele ecologice au obligația de a-și înregistra această activitate la MADR, prin compartimentul de specialitate, și de a se supune controlului unui organism de inspecție și certificare aprobat.

Conform Ordinului MADR nr. 1253/2013, art. 2, alin. 1, în fiecare an, până la data de 16 mai (inclusiv), operatorii au obligația de a-și înregistra activitatea la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București sau entitățile mandatate de MADR.

Terenurile agricole pentru care se încheie angajamente trebuie să fie înregistrate ca terenuri certificate în sistem ecologic de către un organism de inspecție și certificare autorizat, în conformitate cu Regulamentul CE nr. 834/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Suprafețele pentru care se încheie angajamente în cadrul pachetului 5 trebuie să continue să fie înregistrate de către un organism de inspecție și certificare pe toată perioada angajamentului și să continue să fie utilizat conform metodelor de producție ecologice în conformitate cu legislația națională relevantă și cu Regulamentul CE nr. 834/2007 și regulamentele care îl amendează.

15. În vederea protejării speciilor de păsări migratoare este interzisă uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată.

În vederea protejării tuturor speciilor de păsări sălbatice, inclusiv a celor migratoare, atât în perimetrul ariilor naturale protejate, cât și în afara acestora, agricultorilor le sunt interzise următoarele:

- a) uciderea sau capturarea intenționată a păsărilor sălbatice, indiferent de metoda utilizată;
- b) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau a ouălor din natură;
- c) perturbarea intenționată a păsărilor sălbatice, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare, prin activități ce contravin scopului de protecție și conservare a acestora, cum ar fi: arderea vegetației, tăierea arborilor/arbuștilor și a perdelelor agroforestiere existente pe terenul agricol sau schimbări în folosința

terenurilor și în cursul apelor, precum și alte activități ce contravin scopului de protecție și conservare a ariei naturale protejate.

Pe exploatațiile cu pachetele 1, 2, 3, 6 se aplică cerințele minime de la 1 la 13, pentru pachetul 4 -cerințele minime de la 6 la 13, pentru pachetul 5 sunt relevante cerințele minime 1, 6, 7, 12, 13, 14, iar pentru pachetul 7 - cerințele de la 1 la 13 și 15.

Parcela pe care nu se respectă cerința minimă relevantă se exclude de la plată, conform Ordinului MADR nr. 174/2013.

C. Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

Conform prevederilor art. 5, alin.1, din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, cu modificările și completările ulterioare, cerințele legale în materie de gestionare, prevăzute în Anexa II la regulamentul sus amintit, constituie norme de ecocondiționalitate ce trebuie respectate de agricultori și vizează trei domenii:

- A - Protecția mediului;
- B - Sănătatea publică, a animalelor și a plantelor;
- C – Bunăstarea animalelor.

Orice agricultor care solicită plăți în cadrul schemelor și măsurilor prezentate mai sus are obligația să respecte cerințele legale în materie de gestionare (SMR) prevăzute în Anexa la Ordinul MADR/MMP/ANSVSA nr.187/2155/42/2011, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la:

Mediu:

SMR 1 - Conservarea păsărilor sălbatice.

~~**SMR 2**~~ - A devenit **GAEC 13**, conform prevederilor pct. 2 din Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1310/2013.

SMR 3 - Protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură.

SMR 4 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.

SMR 5 - Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

Identificarea și înregistrarea animalelor:

SMR 6 - Identificarea și înregistrarea porcinelor.

SMR 7 - Identificarea și înregistrarea bovinelor.

SMR 8 - Identificarea și înregistrarea ovinelor și caprinelor.

Sănătatea publică, sănătatea animalelor și a plantelor:

SMR 9 - Introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor
SMR 10 - Interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal, tireostatic și beta-agoniste în creșterea animalelor

SMR 10 - Interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal, tireostatic și beta-agoniste în creșterea animalelor

SMR 11 - Principii și cerințe generale ale legislației alimentare și proceduri în domeniul siguranței produselor alimentare

SMR 12 - Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme de encefalopatii spongiforme transmisibile (EST)

SMR 13 - Măsuri de combatere a febrei aftoase

SMR 14 - Măsuri de combatere a anumitor boli la animale: boala veziculoasă a porcului, variola ovină și caprină, pesta porcină africană și pesta porcină clasică

SMR 15 - Măsuri de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (boala limbii albastre – blue tongue).

Cerințele pe care agricultorii trebuie să le respecte în cadrul fiecărui SMR, pentru a primi plăți în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pe suprafață, precum și legislația aferentă, sunt prezentate mai jos:

SMR 1 - Conservarea păsărilor sălbatice

Legislație aplicabilă:

- Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice: art. 3 alin. (1) și alin. (2) lit. b), art. 4 alin. (1), (2) și (4) și art. 5 lit. a), b) și d), abrogată de Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice;
- OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011: art. 21 alin. (4), art. 22, 28, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (2) și anexele nr. 3 și 4A.

1. Agricultorii care dețin/administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul ariilor naturale protejate au următoarele obligații:

a) să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole, astfel:

- să utilizeze în mod rațional pajiștile prin cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele de animale avizate de administrația/custodele ariei;
- să aplice practici tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor sau să practice modul de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și de creștere a animalelor, după caz;

b) să urmeze procedura evaluării impactului asupra mediului pentru planuri și proiecte, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ aria naturală protejată, în conformitate cu legislația în domeniu.

2. În vederea protejării tuturor speciilor de păsări sălbatice, inclusiv a celor migratoare, atât în perimetrul ariilor naturale protejate, cât și în afara acestora, sunt interzise:

- a) uciderea sau capturarea intenționată a păsărilor sălbatice, indiferent de metoda utilizată;
- b) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau a ouălor din natură;
- c) perturbarea intenționată a păsărilor sălbatice, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare, prin activități ce contravin scopului de protecție și conservare a acestora, cum ar fi: arderea vegetației, tăierea arborilor/arbuștilor și a perdelelor agroforestiere existente pe terenul agricol sau schimbări în folosința terenurilor și în cursul apelor, precum și alte activități ce contravin scopului de protecție și conservare a ariei naturale protejate.

SMR 2 - Protecția apelor subterane împotriva poluării cu substanțe periculoase devine GAEC 13 - Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea prin sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură, în conformitate cu prevederile pct. 2 din Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1310/2013.

SMR 3 - Protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură

Legislație aplicabilă:

- Directiva 86/278/CEE privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură: art. 3;
- Normele tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură, aprobate prin Ordinul MMGA/MAPDR nr. 344/708/2004, cu modificările ulterioare: cap. I și II.

Agricultorii care aplică nămoluri de epurare pe terenul cu destinație agricolă au următoarele obligații:

- 1 - să utilizeze numai nămoluri tratate, pentru care s-a emis permisul de aplicare de către autoritatea locală pentru protecția mediului. La cererea agricultorului, furnizorul de nămol este obligat să elibereze o copie a permisului de aplicare după modelul de mai jos:

PERMIS DE APLICARE

pe terenul agricol a nămolului provenit din Stația de epurare _____
(denumirea stației de epurare, adresa, nr. de telefon și persoana de contact)

Nr. _____ din data de _____

Agenția pentru protecția mediului _____ (județul) acordă permis de aplicare a cantității de nămol _____ (cantitatea folosită în tone materie uscată) provenit din Stația de epurare _____ (denumirea stației) pe terenurile agricole prevăzute în Studiul agrochimic special nr. _____ din data _____ elaborat de OSPA _____ (județul) și aprobat de Direcția Agricolă Județeană _____ (județul).

Agenția pentru protecția mediului _____,
Director, _____

- 2 - să nu aplice nămoluri de epurare pe terenuri destinate pășunatului, pe terenuri cultivate cu arbuști fructiferi sau pe terenuri destinate producției de legume. Pe terenurile cultivate cu pomi fructiferi nu se aplică nămoluri de epurare în perioada de 10 luni înaintea recoltării și în timpul recoltării;

- 3 - să nu aplice nămoluri de epurare pe terenurile agricole cu panta mai mare de 12%;

- 4 - să aplice nămoluri de epurare numai în perioadele în care este posibil accesul normal pe teren și să asigure încorporarea nămolurilor în sol imediat după aplicare;

- 5 - să anunțe autoritatea locală pentru protecția mediului și producătorul de nămol despre rotația culturilor, în scopul emiterii permisului de aplicare a nămolului;

- 6 - să anunțe producătorul de nămol dacă s-a răzgândit în privința utilizării nămolului, înainte de a se realiza transportul acestuia. Fermierii care utilizează nămoluri de epurare trebuie să dețină și să prezinte la APIA cel târziu până la 10 iunie 2014, inclusiv, documentele

doveditoare ale dreptului de utilizare a nămolurilor (copia permisului de aplicare, eliberat de Agenția Județeană de Protecția Mediului), conform prevederilor Ordinului MADR nr. 273/2014

SMR 4 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

Legislație aplicabilă:

- Directiva 91/676/CEE privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole: art. 4 și 5;
- Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aprobat prin HG nr. 964/2000, cu modificările și completările ulterioare: art. 5 și 6 și anexele nr. 1³ și 1⁴;
- Codul de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, aprobat prin Ordinul MMGA/MAPDR nr. 1182/1270/2005.
- Programul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, aprobat prin Decizia nr. 221.983/GC/12.06.2013 a Comisiei pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, în temeiul art. 6 alin. (1) din anexa la HG nr. 964/2000, denumit în continuare "Programul de acțiune".

Poluarea din activități agricole a **apelor de suprafață și/sau de adâncime** poate fi provocată de:

- Dejecții animale semilichide și lichide;
- Gunoi de grajd sub formă solidă;
- Efluenți din silozuri;
- Ape uzate neepurate sau insuficient epurate necolectate;
- Scurgeri din depozite de îngrășăminte minerale și organice.

Dejecțiile lichide, semi-lichide și solide din fermele de animale precum și efluenții din silozuri conțin cantități mari de nutrienți (**azot și fosfor**), care, prin pătrunderea, chiar în cantități mici în corpurile de apă subterane sau de suprafață, pot avea consecințe grave asupra calității apei, afectând viața acvatică și făcându-le totodată improprie pentru utilizarea lor ca surse de apă potabilă.

Prevederile legislației europene și naționale, precum și ale Programului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, sunt **obligatorii pentru toți fermierii** care dețin sau administrează exploatații agricole. Astfel:

1. În scopul protecției tuturor resurselor de apă împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aceștia au următoarele obligații:

a) să dispună de capacități de depozitare a gunoiului de grajd fără defecte structurale care ar permite scurgeri de efluenți/dejecții, a căror mărime trebuie să depășească c cel puțin o lună necesarul de stocare a gunoiului de grajd, ținând seama de perioadele cele mai lungi de interdicție pentru aplicarea îngrășămintelor organice.

Depozitarea gunoiului de grajd se poate face în **depozite permanente** (recomandat), dar și **temporar**, pe terenul pe care urmează a fi împrăștiat.

Depozitele permanente (platforme special amenajate) sunt construite din beton, hidroizolate la pardoseală și prevăzute cu pereți de sprijin înalți de 2 metri, de asemenea hidroizolați, și cu praguri de reținere a efluentului și canale de scurgere a acestuia către un bazin de retenție.

Platformele trebuie amplasate la o distanță de cel puțin 50 m față de locuințe și sursele de apă potabilă, să aibă o capacitate suficientă de stocare, să aibă drumuri de acces și să nu fie amplasate pe terenuri situate în apropierea cursurilor de apă sau cu apă freatică la mică adâncime.

Capacitatea de stocare a platformelor depinde de numărul de animale din fermă, sistemul de creștere al animalelor (cu sau fără așternut) și perioada maximă de stocare, determinată de perioada de interdicție pentru aplicarea în teren a gunoiului de grajd.

Fundul platformei trebuie să aibă o înclinare de cca 2-3 % spre una din marginile platformei, unde se amplasează un bazin de colectare a mustului de gunoi rezultat în timpul fermentării.

Capacitatea bazinului de colectare se stabilește în funcție de capacitatea platformei (cca 4-5 m³ pentru fiecare 100 t gunoi proaspăt) și de ritmul de evacuare a mustului de gunoi (o dată sau de mai multe ori pe an).

Cu toate acestea, în unele cazuri este necesară depozitarea temporară pe câmp, din motive de transport sau de capacitate limitate de depozitare în gospodăria proprie, însă numai după verificarea faptului că nu există un risc de poluare a cursurilor de apă sau drenurilor din câmp, respectând următoarele cerințe referitoare la gunoiul de grajd:

- se va depozita numai pe terenul pe care va fi împrăștiat;
- cantitatea depozitată nu poate depăși cantitatea totală de gunoi de grajd care ar trebui aplicată pe întreaga suprafață a terenului, calculată pe baza standardelor privind cantitățile maxime de îngrășămintă cu azot ce pot fi aplicate pe teren;
- nu poate fi depozitat în grămezi temporare mai mult de un an de zile, fiind depozitat în fiecare an în locații diferite;
- depozitele temporare de gunoi de grajd se vor amplasa conform prevederilor Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare și ale HG nr. 930/2005:
 - la cel puțin 20 m de cursurile de apă, drenuri deschise;
 - la cel puțin 50 m față de foraje hidrogeologice, puțuri sau izvoare ;
 - la cel puțin 250 m de orice foraj sau fântână utilizată pentru furnizarea publică de apă potabilă.
- se recomandă ca la baza depozitului temporar de gunoi de grajd să fie amplasată o folie impermeabilă peste care să fie pus un pat de paie sau alte materii organice, în mod deosebit în cazul în care gunoiul de grajd prezintă un grad ridicat de umiditate. De asemenea, se recomandă ca laturile depozitului (în mod deosebit cele situate în josul pantei) să fie înconjurate de un strat de paie.
- este interzisă realizarea grămezilor temporare de gunoi pe terenuri inundabile.

Depozitarea în câmp deschis a gunoiului de grajd și a compostului **trebuie evitată pe cât posibil**, deoarece sporește riscul de pierdere a nutrienților prin scurgere la suprafață, infiltrare și volatilizare, diminuându-se astfel calitățile de fertilitate și sporind riscul de poluare.

Depozitarea și procesarea gunoiului de grajd din fermele cu un număr de animale de până la 100 UVM se poate face în depozite individuale sau în platforme comunale (colective).

Pentru fermele cu peste 100 UVM depozitarea și procesarea gunoiului de grajd se face în conformitate cu cerințele acordului de mediu eliberat pentru ferma respectivă.

Platformele comunale de gunoi de grajd sunt foarte utile acolo unde condițiile de depozitare individuală nu există sau nu oferă suficientă siguranță, sau unde este necesară co-procesarea unor cantități mari de reziduuri organice menajere.

Depozitarea și procesarea gunoiului de grajd pe platforme individuale se face luând în considerare factori ca: accesibilitatea, distanța față de grajduri și locuință, pentru transportul și gestionarea eficientă și confortabilă a gunoiului de grajd, a resturilor organice și a compostului, cu risc și neplăceri minime pentru fermier și vecini.

Spațiul de depozitare trebuie amenajat la cel puțin 100 m față de canale, râuri, iazuri sau alte corpuri de apă, și la o distanță de minim 50 m față de sursele de apă potabilă.

Înainte de stabilirea locației, proprietarul trebuie să analizeze modul de curgere pe parcelă și să se asigure că instalează adăpostul pentru depozitarea bălegarului în aval față de fântâni și direcția de curgere a apei freactice.

Locul de depozitare va avea o bază din material impermeabil cum ar fi o placă de beton sau un pat impermeabil cum ar fi polietilena cu densitate mare. Lichidele drenate din grămadă, dacă există, trebuie colectate pe cât posibil și reintroduse în grămadă.

Pentru o depozitare adecvată și sigură, trebuie asigurată o capacitate suficientă, care depinde în principal de numărul și speciile de animale deținute, de tipul de bălegar produs și de durata necesară de stocare.

Durata necesară de stocare depinde de managementul gunoiului de grajd după perioada de stocare în sistemele individuale de depozitare.

Indiferent de tipul de depozitare, este important să se ia următoarele măsuri necesare prevenirii pierderii materiei organice și nutrienților în apa subterană, sol sau apa de suprafață:

- depozitarea gunoiului să se facă pe un pat impermeabil sau pe un strat absorbant suficient de gros alcătuit din sol, paie, rumeguș, fragmente de lemn sau scoarță de copac;
- să se asigure protecție împotriva excesului de umezeală din precipitații sau scurgere la suprafață;
- dacă este posibil, să se prevadă un recipient cu capacitatea de cca 50 de litri pentru fiecare tonă de material pentru captarea și colectarea lichidelor drenate din gunoiul de grajd, în special în timpul precipitațiilor abundente.

Sisteme de depozitare a gunoiului de grajd în gospodărie

Există multe sisteme de depozitare și compostare eficientă și sigură a gunoiului de grajd și a reziduurilor menajere organice în gospodărie, de la cele elementare și ieftine până la sofisticate și mai scumpe.

Acestea trebuie să asigure capacitatea necesară pentru depozitarea gunoiului de grajd și a reziduurilor organice pe perioada când împrăștierea este interzisă, toate sistemele trebuind să îndeplinească următoarele condiții generale:

- să protejeze solul, apa subterană și apa de suprafață împotriva infiltrațiilor nutrienților și împotriva scurgerilor de efluenți;
- să se evite pe cât posibil uscarea excesivă a grămezii, prin protejarea materialelor împotriva razelor directe ale soarelui;
- să permită răsturnarea materialelor la intervale regulate pentru înlesnirea proceselor de compostare;
- să fie amplasate departe de apele de suprafață, fântâni și alte zone sensibile; distanța minimă depinde de tipul de sistem de depozitare;
- să fie echipate cu un bazin de colectare a materialelor lichide, în special în timpul căderii precipitațiilor;

- este de preferat ca spațiile de depozitare să fie dotate cu acoperiș pentru a evita spălarea materialelor de către ploile abundente și încetinirea procesului de compostare.

Adăposturi din beton de dimensiuni medii

Pentru atingerea unor temperaturi de compostare suficient de mari pentru a distruge paraziții, bacteriile și semințele de buruieni, grămada de material de compostat trebuie să fie de cel puțin 1 metru înălțime. Din motive practice, și pentru a menține o bună aerație, înălțimea grămezii nu trebuie să depășească 1,5 m.

Spațiile de depozitare și compostare pot fi construite din materiale diverse, atâta timp cât sistemul garantează îndeplinirea condițiilor de mai sus. Posibilele materiale sunt lemnul, plasa de sârmă, betonul sau plasticul, sau combinații dintre acestea.

În funcție de condițiile geografice, mijloacele financiare și perspectivele pe termen lung, fermierii pot prefera mai degrabă un sistem simplu și ieftin care necesită un volum de muncă mai mare pentru funcționare și întreținere, sau să investească în materiale mai scumpe dar durabile ce oferă garanții mai bune pentru mediu și volum mai mic de muncă. Exemple de sisteme ce îndeplinesc condițiile de bază, considerate fezabile în condițiile economice actuale ale spațiului rural din România:

Grămezi de compost neacoperite, cu pat de paie sau întăritură de pământ

Grămezile neacoperite sunt cea mai simplă și ieftină metodă de depozitare temporară și compostare a gunoii de grajd și reziduurilor menajere organice. Dar în același timp ele oferă cel mai scăzut grad de protecție împotriva pierderii de nutrienți și cel mai scăzut confort de lucru.

Riscul de scurgere a nutrienților poate fi redus până la un anumit punct prin așezarea materialelor pe un pat gros de paie sau pe un strat de sol argilos compactat de cel puțin 30 cm grosime. Aceasta este o condiție absolută pentru grămezile instalate pe soluri permeabile cum ar fi cele nisipoase.

Metoda grămezilor neacoperite trebuie aplicată numai pentru perioade scurte de depozitare (ce va fi urmată de un sistem mai sigur), pentru depozitarea de cantități foarte mici de gunoi de grajd sau reziduuri, sau când mijloacele financiare ale fermierului nu permit un sistem mai bun.

Grămezi de compost neacoperite, pe folii de plastic

Riscul de infiltrare a nutrienților poate fi redus considerabil când grămezile sunt instalate peste o folie impermeabilă de plastic. Manevrarea gunoii de grajd este îmbunătățită, dar foliile de plastic sunt fragile și adesea au viață scurtă. Foliile de calitate bună, ce oferă protecție mai bună și durată de viață mai lungă sunt relativ costisitoare.

Adăposturi din diferite materiale (lemn, lemn și plasă de sârmă, beton, plastic reciclat)

Acest tip de facilități de stocare este modular, astfel dimensiunea și numărul compartimentelor pot fi modificate în funcție de nevoi.

Compartimente din lemn pentru compost

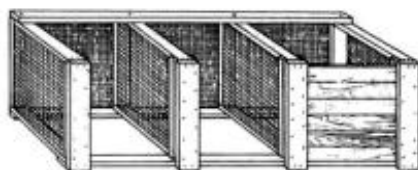

Figura 2: Construcție din lemn și plasă de sârmă

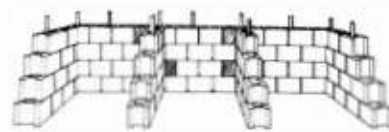

Figura 3: Construcție din beton pentru depozitare și compostare

Un sistem de rotație a două sau preferabil trei

compartimente permite umplerea primului compartiment cu materiale proaspete, apoi al doilea și al treilea. La timpul când ultimul compartiment este încărcat, conținutul primului

este descompus suficient pentru a fi utilizat în grădină sau pe câmp. Pentru accelerarea compostării, conținutul unui compartiment poate fi răsturnat în altul apoi în al treilea. Primul dintre ele va primi așadar întotdeauna numai material proaspăt.

Depozitarea dejecțiilor lichide

Animalele din gospodărie, adăpostite în grajduri, sunt de obicei ținute pe o podea de pământ sau pietre, acoperită sau nu cu un pat de paie sau alte resturi de plante. Gunoiul de grajd produs este astfel în cea mai mare parte solid și semi-solid, și poate fi depozitat și tratat așa cum a fost descris mai sus.

Animalele de fermă, în special porcii, sunt câteodată ținute pe o podea solidă de beton. Acest tip de stabulație este practicat pe scară largă în complexe zootehnice, dar câteodată și în gospodăriile cu câteva animale. În absența paielor sau a altui tip de material absorbant, gunoiul rezultat este de natură lichidă sau semi-lichidă și de aceea poate fi depozitat numai în **containere sau bazine impermeabilizate**. Chiar dacă se produc numai cantități mici și există suficiente materiale organice solide, dejecțiile lichide pot fi amestecate cu acestea în vederea obținerii compostului. De aceea, nu trebuie permis ca dejecțiile lichide să satureze masa grămezii sau să curgă libere din grămadă.

b) să respecte perioadele de interdicție în aplicarea îngrășămintelor organice și/sau minerale pe terenul agricol și să asigure o distribuție uniformă a îngrășămintelor pe terenul agricol, în conformitate cu prevederile Programului de acțiune.

Astfel, este interzisă aplicarea îngrășămintelor organice și/sau minerale în perioadele în care cerințele culturii agricole față de nutrienți sunt reduse sau când riscul de percolare/scurgere la suprafață este mare.

Datele calendaristice pentru începutul și sfârșitul perioadei de interdicție în aplicarea îngrășămintelor, diferențiate în funcție de utilizarea terenului (arabil, pășuni), tipul de cultură (culturi de toamnă, primăvară) și tipul de îngrășământ (mineral, organic solid și organic lichid), sunt prezentate în tabelul de mai jos (conform art. 3 din Anexa la Programul de acțiune):

		Perioada de interdicție	
Îngrășămintă organică solidă	Teren arabil și pășuni	1 noiembrie - 15 martie	
Îngrășămintă organică lichidă și îngrășămintă minerală	Teren arabil	Culturi de toamnă	1 noiembrie - 1 martie
		Alte culturi	1 octombrie - 15 martie
	Pășuni		

c) să nu depășească cantitatea de 170 kg azot/ha provenit din aplicarea îngrășămintelor organice pe terenul agricol în decursul unui an. În acest scop, trebuie să evalueze cantitatea de azot provenită de la animalele din fermă, "presiunea nutrienților", conform prevederilor art. 9, alin. 3 și tabelului 9.1 din Programul de acțiune și să întocmească un plan de fertilizare simplificat, conform modelului prezentat mai jos.

În tabelul 9.1 sunt prezentate valorile privind cantitatea de azot excretată de animale, cantitatea de azot rămasă după pierderile de azot gazos și cea disponibilă pentru aplicare pe teren, calculate pe baza cantităților zilnice excretate de animale și pe numărul de zile în care animalul este viu:

Tab 9.1. Cantitățile de azot excretate de animale

Categorია de animale	Cantitatea totală de azot din dejecții	Cantitatea netă de azot din gunoiul solid	Cantitatea netă de azot din gunoiul lichid	Cantitatea de azot din gunoiul solid aplicat pe teren	Cantitatea de azot din gunoiul lichid aplicat pe teren
	K _{gN} / ha / an	K _{gN} / ha / an	K _{gN} / ha / an	K _{gN} / ha / an	K _{gN} / ha / an
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Vaci de lapte – sistem intensiv	87.60	64.77	72.07	45.90	51.07
Vaci de lapte – sistem gospodăresc	63.88	48.27	53.80	36.42	40.59
Bivolite pentru lapte	58.40	44.50	49.54	33.66	37.48
Junici	60.04	41.84	46.55	29.83	33.19
Bovine peste 2 ani - masculi	63.88	44.40	49.48	31.62	35.24
Bovine între 1-2 ani	60.23	41.96	45.83	29.92	32.67
Bovine sub 1 an	35.04	25.15	20.20	18.14	14.57
Porci sub 20 kg greutate	2.50	2.29	2.54	1.84	2.04
Porci 20-50 Kg – sistem gospodăresc	1.93	1.58	1.75	1.34	1.49
Porci 20-50 kg – sistem intensiv	1.79	1.64	1.82	1.31	1.46
Scroafe cu purcei – sistem gospodăresc	29.38	27.09	30.13	23.47	26.10
Scroafe cu purcei – sistem intensiv	26.83	27.48	30.57	22.62	25.15
Porci la îngrasat – sistem gospodăresc	4.62	3.78	4.21	3.21	3.57
Porci la îngrasat – sistem intensiv	4.28	3.93	4.36	3.15	3.50
Ovine	16.43	13.96		13.96	
Caprine	18.69	15.88		15.88	
Cai	54.75	46.54		46.54	
Pui de carne – sistem intensiv	0.05	0.03		0.03	
Pui de carne – sistem gospodăresc	0.10	0.05		0.05	
Gaini ouatoare – sistem intensiv	0.63	0.32		0.32	
Gaini ouatoare – sistem gospodăresc	0.66	0.30		0.30	
Alte gaini / pui / cocosi – sistem intensiv	0.75	0.38		0.38	
Alte gaini / pui/ cocosi – sistem gospodăresc	0.52	0.24		0.24	
Curcani	1.26	0.57		0.57	
Rațe	1.09	0.49		0.49	
Gâște	1.80	0.81		0.81	

d) să respecte anumite standarde privind **cantitățile maxime de îngrășăminte cu azot (minerale + organice)** ce pot fi aplicate pe terenul agricol. Astfel:

➤ pentru **fermele care nu întocmesc planul de fertilizare pe baza studiului agrochimic** au fost evaluate cantitățile de azot necesare realizării unei producții echivalente

cu media la nivel național pe ultimii 10 ani pentru principalele culturi agricole, în condițiile unei fertilizări echilibrate, după cum urmează:

- pentru terenurile cu pante mai mici de 12%, conform datelor din tabelul de mai jos:

Tabelul 10.1.

Grâu	Porumb boabe	Alte cereale	Floarea soarelui	Cartofi	Sfecla de zahar	Legume	Pășuni
Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an	Kg N / ha / an
120	130	100	100	140	170	160	100

- pentru terenurile cu pante mai mari sau egale cu 12%, conform datelor din tabelul de mai jos:

Tabelul 10.2.

Grâu	Porumb boabe	Alte cereale	Floarea soarelui	Cartofi	Sfecla de zahar	Legume	Pășuni
Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an	Kg _N / ha / an
90	80	80	80	90	120	100	80

Planul de fertilizare simplificat trebuie întocmit după modelul de mai jos:

Nume/prenume fermier

(Denumire exploatație)

Domiciliul (sediul expl.)

(Comuna, județul)

Cod SIRSUP

PLAN DE FERTILIZARE

(simplificat)

Bloc fizic nr.	Parcela		Cultura	Planificat N (kg s.a./ha)	Realizat							Obs.	
					Îngrășăminte aplicate						Data aplicării		Total N (kg s.a./ha)
	Organice				Minerale								
	nr.	supraf. ha				Tip	t/ha	(kg N s.a./ha)	Tip	kg/ha	(kg N s.a./ha)		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Semnătura
(și ștampila)

*) Notă: **În cazul fermierilor cu angajamente de agro-mediu** și al fermierilor care solicită alte scheme sau măsuri de sprijin financiar pe suprafață, cantitatea de azot (N) provenit din îngrășămintele organice aplicate nu trebuie să depășească 170 kg s.a./ha/an.

Cantitatea de N din îngrășămintele organice se calculează în funcție de efectivul de animale, conform tabelului 9.1 din Programul de acțiune.

Cantitatea maximă se va aplica atunci când:

- se utilizează bălegar puțin fermentat;

- se administrează pe soluri grele (argiloase) sau care au capacitate ridicată de denitrificare;
- se aplică la culturi cu perioade lungi de vegetație sau care consumă cantități ridicate de azot;
- se aplică în zone cu nivel ridicat de precipitații.

– pentru fermele care practică **agricultură în sistem irigat** și pentru fermele în care **producția planificată necesită cantități mai mari de azot** decât cele prevăzute de standardele maxime prevăzute în tabelele 10.1 și 10.2, **este obligatorie întocmirea planului de fertilizare pe baza studiului agrochimic**, conform Programului de acțiune.

În cazul în care fermierii aplică îngrășăminte organice de origine animală, cantitatea de azot aplicată pe teren din aceste îngrășăminte se obține prin înmulțirea numărului de animale, pe specii și categorii, cu valorile conținutului de azot din îngrășămintele organice solide și lichide prevăzute în coloanele 5 și 6 din tabelul 9.1 și raportarea la suprafața fermei pe care se distribuie îngrășămintele organice. Valorile rezultate nu trebuie să depășească standardele maxime prevăzute în tabelele 10.1 și 10.2.

Cantitatea de îngrășăminte minerale cu azot care poate fi aplicată pe teren este dată de diferența dintre valoarea impusă de standardul maxim și cantitatea de îngrășăminte organice de origine animală care se aplică.

e) să nu aplice îngrășăminte organice de natură animală pe terenuri saturate cu apă, inundate, înghețate sau acoperite de zăpadă; De asemenea, este interzisă depozitarea temporară a gunoiului de grajd în zonele inundabile.

f) să asigure încorporarea în sol a îngrășămintelor organice aplicate pe terenurile arabile cu panta peste 12%, ținând cont de prognozele meteorologice (nu se aplică îngrășăminte, mai ales dejectii lichide, când sunt prognozate precipitații intense).

g) să nu aplice îngrășăminte organice sau chimice pe **fâșiile de protecție** existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea apelor de suprafață sau pe terenurile agricole situate în zonele de protecție sanitară a captărilor de apă potabilă stabilite în condițiile legii. Fâșiile de protecție sunt benzi înierbate, adiacente zonelor de protecție stabilite prin Legea apelor, în care este interzisă aplicarea îngrășămintelor chimice și organice. Lățimea minimă a fâșiilor de protecție variază în funcție de panta terenului, astfel:

- 1 m pentru terenurile cu panta de pâna la 12%;
- 3 m pentru terenurile cu panta peste 12%, panta terenului fiind dată de panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă, conform prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Programul de acțiune;

h) să întocmească la zi, să păstreze o perioadă de 5 ani și să prezinte pentru control documentele de evidență ale fermei privind suprafața agricolă, structura culturilor, efectivele de animale, tipul și cantitatea îngrășămintelor aplicate pe terenul agricol și/sau expediate din fermă și registrul îngrășămintelor cu azot utilizate, astfel cum sunt prevăzute la art. 14 din Programul de acțiune.

2. Agricultorii care, potrivit legislației în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor, au obligația obținerii actelor de reglementare pentru activitățile pe care le desfășoară, trebuie să solicite și să obțină actele de reglementare în domeniul protecției mediului și/sau

gospodăririi apelor pentru activitățile pe care le desfășoară și să respecte condițiile stabilite de acestea cu privire la protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole.

SMR 5 - Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică

Legislație aplicabilă:

- Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică: art. 6 și art. 13 alin. (1) lit. a);
- OUG nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011: art. 21, 22, 28, art. 33 alin. (1) și anexele nr. 1-3, 4A și 4B.

1. Agricultorii care dețin/administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul ariilor naturale protejate au următoarele obligații:

a) să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate, în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole, astfel:

- să utilizeze în mod rațional pajiștile prin cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele de animale avizate de administrația/custodele ariei;
- să aplice practici tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor sau să practice modul de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și de creștere a animalelor, după caz;

b) să urmeze procedura evaluării impactului asupra mediului pentru planuri sau proiecte, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ aria naturală protejată, în conformitate cu legislația în domeniu.

2. Pentru protecția speciilor de animale și plante sălbatică prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în

afara acestora, sunt interzise:

- a) orice formă de capturare, ucidere, recoltare, distrugere sau vătămare a exemplarelor de animale și plante sălbatică aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- b) deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă a animalelor sălbatică și perturbarea intenționată a animalelor sălbatică, în special în perioadele de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație, prin activități ce contravin scopului de protecție și conservare a acestora, cum ar fi: arderea vegetației, tăierea arborilor/arbuștilor și a perdelelor agroforestiere existente pe terenul agricol, schimbări în folosința terenurilor și în cursul apelor etc.;
- c) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau a ouălor din natură;
- d) recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a plantelor sălbatică în habitatele lor naturale, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.

SMR 6 - Identificarea și înregistrarea porcinelor

Legislație aplicabilă:

- Directiva 2008/71/CE privind identificarea și înregistrarea porcinelor: art. 3, 4 și 5;
- OUG nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012: art. 1, 5-7, 10, 11 și 13;
- Norma sanitară veterinară (NSV) privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 85/2008, cu modificările și completările ulterioare: art. 3-6, art. 7 alin. (2) și (3), art. 8 și anexele nr. 2-4;
- Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (6) lit. a), art. 4 alin. (1) lit. c) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-c), art. 18, 39 și art. 44 alin. (6) și anexele nr. 1-13.

Deținătorii animalelor din specia suine au următoarele obligații:

1. În cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de medicul veterinar de liberă practică împuternicit/organizație profesională a crescătorilor de animale aprobată, în calitate de utilizator al Sistemului Național de Identificare și Înregistrare a Animalelor (SNIIA):

- a) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație;
- b) să notifice utilizatorului orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- c) să solicite utilizatorului eliberarea formularului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite;
- d) să păstreze registrul exploatații completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- e) să predea utilizatorului documentele de mișcare destinate acestuia, cu care a achiziționat animalele;
- f) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să solicite utilizatorului aplicarea acesteia.

2. În cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de proprietarul exploatației, în calitate de utilizator SNIIA:

- a) să solicite direcției sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor (DSVSA) județene să devină utilizator SNIIA;
- b) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație;
- c) să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație;
- d) să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- e) să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite;
- f) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- g) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie.

3. În cazul exploatațiilor comerciale:

- a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA;

- să achiziționeze crotalii (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) și/sau trusa de tatuaj (în cazul exploatațiilor comerciale industriale) pentru identificarea animalelor din exploatație;
- b) să identifice animalele din exploatație;
- c) să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- d) să înregistreze în SNIIA animalele identificate individual (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) sau pe lot (în cazul exploatațiilor comerciale industriale), precum și intrările și ieșirile animalelor în/din exploatație și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- e) să completeze formularele de mișcare pentru suine vii (în cazul exploatațiilor comerciale industriale) sau documentele de mișcare (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) pentru animalele deținute, ce fac obiectul mișcării între exploatații;
- f) să înregistreze în SNIIA cel târziu până la sfârșitul lunii ianuarie a anului în curs efectivul deținut la 1 ianuarie a anului în curs în cazul exploatațiilor comerciale industriale de suine.

SMR 7 - Identificarea și înregistrarea bovinelor

Legislație aplicabilă:

- Regulamentul (CE) nr. 1.760/2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului: art. 4 și 7;
- OUG nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare: art. 1-3, 6, 6¹, 6³, art. 7 alin. (1) și (3), art. 8, 9 și 11;
- Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (6) lit. b), art. 4 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-e), art. 18, 39 și anexele nr. 1-13.

Deținătorii animalelor din specia **bovine** au următoarele obligații:

1. În cazul **exploatațiilor nonprofesionale**, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de **medicul veterinar** de liberă practică împuternicit/organizația profesională a crescătorilor de animale aprobată, în calitate de utilizator SNIIA:
 - a) să achiziționeze crotalii pentru

identificarea animalelor din exploatație;

- b) să notifice utilizatorului orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- c) să solicite utilizatorului eliberarea documentului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare în cazul achiziționării ori vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale;
- d) să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- e) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termenul prevăzut de legislația sanitară veterinară (30 de zile de la emiterea formularului și înregistrarea acestuia în RNE);

- f) să ridice de la sediul DSVSA județene pașaportul bovinei, să achite contravaloarea acestuia și să îl păstreze în condiții bune;
- g) să solicite eliberarea contra cost a unui duplicat al pașaportului în cazul pierderii sau distrugerii acestuia;
- h) să solicite utilizatorului înscrierea în pașaport a noului deținător în cazul cumpărării animalului;
- i) să dețină asupra lor pașaportul animalului în timpul transportului acestuia.

2. În cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de proprietarul exploatației, în calitate de utilizator SNIIA:

- a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA;
- b) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație;
- c) să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație;
- d) să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- e) să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite;
- f) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- g) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie;
- h) să ridice de la sediul DSVSA județene pașaportul pentru bovine, să achite contravaloarea acestuia și să îl păstreze în condiții bune;
- i) să solicite eliberarea contra cost a unui duplicat al pașaportului în cazul pierderii sau distrugerii acestuia;
- j) să înscrie în pașaport noul deținător în cazul cumpărării animalului;
- k) să dețină asupra lor pașaportul animalului în timpul transportului acestuia.

3. În cazul exploatațiilor comerciale:

- a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA;
- b) să achiziționeze crotalii necesare identificării animalelor din exploatație;
- c) să identifice animalele până la vârsta de 20 de zile și să le înregistreze în baza de date RNE;
- d) să actualizeze zilnic registrul exploatației, precum și baza de date RNE;
- e) să ridice de la DSVSA județene în termen de 14 zile de la înregistrarea bovinelor pașapoartele acestora, achitând contravaloarea lor;
- f) să dețină asupra lor pașaportul animalelor în timpul transportului acestora;
- g) să înscrie în pașaportul animalelor datele ultimului deținător;
 - a) h) să completeze documentele de mișcare pentru animalele deținute ce fac obiectul mișcării între exploatații.

SMR 8 - Identificarea și înregistrarea animalelor din speciile ovine și caprine

Legislație aplicabilă:

- Regulamentul (CE) nr. 21/2004 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 și a directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE: art. 3, 4 și 5;

- OUG nr. 23/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012: art. 1, 4-7, 10, 11 și 13;

- Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr.

40/2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (6) lit. b) și alin. (7), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-c), art. 18, 39 și anexele nr. 1-13.

Deținătorii animalelor din speciile **ovine și caprine** au următoarele obligații:

1. În cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de **medicul veterinar** de liberă practică împuternicit/organizația profesională a crescătorilor de animale aprobată, în

calitate de utilizator SNIIA:

- să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație;
- să notifice utilizatorului orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- să solicite utilizatorului eliberarea documentului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare, în cazul achiziționării ori vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale;
- să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să fie aplicată în termenul prevăzut de legislația sanitară veterinară (30 de zile de la emiterea formularului și înregistrarea acestuia în RNE).

2. În cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de **proprietarul exploatației**, în calitate de utilizator SNIIA:

- să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA;
- să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație;
- să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație;
- să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite;
- să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație etc.);
- să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie.

3. În cazul exploatațiilor comerciale:

- să cumpere crotaliile necesare identificării animalelor din exploatație;
- să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA;
- să se asigure că toate animalele din exploatație ce au vârsta de peste 6 luni sunt înregistrate în SNIIA;
- să completeze documentele de mișcare pentru animalele ce vor fi mișcate din exploatația deținută și să înregistreze în SNIIA ieșirea animalelor din exploatație, precum și eventualele intrări;
- să actualizeze zilnic registrul exploatației și baza de date RNE.

SMR 9 - Introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor

Legislație aplicabilă:

- Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului;
- OG nr. 41/2007 pentru comercializarea produselor de protecție a plantelor, precum și pentru modificarea și abrogarea unor acte normative din domeniul fitosanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 28/2009, cu modificările și completările ulterioare: art.7 lit. b) și d);
- OG nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/1995, cu modificările și completările ulterioare: art. 15, 19 (2) și 27 (1);
- HG nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare: art. 2, 4 și 9;
- HG nr. 1.230/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009.

Agricultorii, care prin activitatea lor depozitează, manipulează și utilizează produse de protecție a plantelor au următoarele obligații:

1. Să utilizeze numai produse de protecție a plantelor omologate de Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, care se regăsesc în baza de date PEST-EXPERT.

Pași de urmat: - <http://www.madr.ro/ro/>

- Fitosanitar: <http://www.madr.ro/ro/fitosanitar.html>
- Adresa web: <https://aloe.anfdf.ro/>
- “[Continue to this website \(not recommended\).](#)”
- utilizator: *guest*
- parola: *guest*
- Căutare (se completează căsuțele cu datele care interesează: data, anul, produsul).

2. Să utilizeze produsele de protecție a plantelor doar în scopul pentru care acestea au fost omologate și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.

3. Produsele de protecție a plantelor clasificate ca **foarte toxice** (T+) și **toxice** (T) vor fi utilizate numai de persoanele juridice care dețin autorizație pentru utilizarea acestor produse, emisă de unitatea fitosanitară din raza teritorială în care își desfășoară activitatea.

4. Să nu aplice tratamente cu produse de protecție a plantelor în zonele de protecție a resurselor de apă, în zonele de protecție sanitară și ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite în condițiile legii.

5. Să respecte condițiile de depozitare, manipulare și utilizare a produselor de protecția plantelor în exploatațile agricole, așa cum sunt prevăzute la capitolul VI, pct. 6.3 – 6.6 din Codul de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul MMGA nr. 1234/2006 privind aprobarea Codului de bune practici în fermă.

6. Toți fermierii trebuie să păstreze o perioadă de cel puțin 3 ani documentele de evidență a produselor de protecție a plantelor utilizate în exploatație.

Fermierul va ține evidența la zi, după efectuarea fiecărui tratament, prin completarea într-un registru, după modelul de mai jos:

Nume și prenume fermier/soc.

comercială.....

Domiciliu fermier/sediul social al societății

(Comuna, județul)

Ferma (nume/număr,

adresa).....

REGISTRU

de evidență a tratamentelor cu produse de protecție a plantelor

Data efectuării tratam. (ziua luna, anul)	Cultura și locul unde este situat terenul	Tim-pul apli-cării	Tratamentul efectuat					Numele, pre-numele pers. responsabile de efectuarea tratamentului, semnătura	Data începe-rii recol-tării pro-dusului agricol	Nr. si data document prin care s-a dat în consum populației
			Agentul de dău-nare: boli/dă-unători/buruieni	Denu-mire PPP folosit	Doza omolo-gată /doza folosită	Supra-fața ha	Canti-tăți utili-zate (kg, l)			

(Conform Reg. CE nr. 1107/2009, art. 67, (1))

În cazul utilizării produselor pentru protecția plantelor clasificate ca **toxice (T)** și **foarte toxice (T+)**, registrul are același model, însă are **regim special** și se înregistrează, în mod obligatoriu, la Unitatea fitosanitară județeană (număr pagini, ștampila unității fitosanitare, semnătura).

În cazul utilizării produselor mai puțin toxice, producătorul agricol numerotează paginile, iar pe spatele registrului (pe ultima pagină) se menționează câte pagini conține registrul, purtând semnătura (și ștampila, după caz) fermierului sau administratorului societății.

SMR 10 - Interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal, tireostatic și beta-agoniste în creșterea animalelor

Legislație aplicabilă:

- Directiva 96/22/CEE privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE, cu modificările și completările ulterioare: art. 3-5 și 7;
- Ordinul nr.199/2006 al președintelui ANSVSA pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor beta-agoniste, cu modificările și completările ulterioare: art. 1-6 și anexele nr.1, 2 și 3.

1. Se interzice deținerea de către crescătorii de animale a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor beta-agoniste.

2. Deținătorii animalelor de fermă (animale domestice din speciile bovine, porcine, ovine și caprine, cabaline, păsări și iepuri, precum și

animalele sălbatice din aceste specii și rumegătoarele sălbatice care au fost crescute într-o exploatare) sau de acvacultură au următoarele obligații:

a) să nu administreze în tratamentul aplicat animalelor de fermă, indiferent prin ce mijloace, produse medicinale veterinare ce conțin substanțe interzise, cum ar fi: *substanțe tireostatice, stilbenele, derivații de stilbene, sărurile și esterii acestora și respectiv 17 beta- estradiol și derivații esterificați ai acestuia* precum și produse medicinale veterinare ce conțin substanțe care au acțiune estrogenă, androgenă sau gestagenă, altele decât 17 beta-estradiol și derivații esterici ai acestuia;

b) să cunoască și să respecte normele sanitare veterinare privind utilizarea unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor beta-agoniste, după cum urmează:

- *administrarea în scopuri terapeutice sau zootehnice a testosteronului, progesteronului precum și a derivaților acestora precum și a substanțelor betaagoniste se efectuează numai de către sau sub responsabilitatea directă a unui medic veterinar care va consemna tratamentul efectuat în registrul de consultații și tratamente;*

**NORMAL GRASS FED
COW**

**GROWTH HORMONE +
ANTIBIOTICS + CORN FED**

- *în tratamentul sanitar veterinar nu sunt autorizate produsele hormonale care acționează ca depozit, acumulându-se în țesuturi; al căror timp de așteptare este mai mare de 15 zile de la terminarea tratamentului; ale căror condiții de utilizare nu sunt cunoscute;*

- *produsele medicinale veterinare ce conțin substanțe beta-agoniste care au o perioadă de așteptare mai mare de 28 de zile de la terminarea tratamentului nu sunt autorizate;*

- *este interzis tratamentul terapeutic al animalelor de interes economic precum și al animalelor de reproducție la sfârșitul vieții reproductive a acestora;*

c) să folosească produsele medicale veterinare autorizate, numai în scopurile pentru care sunt autorizate și cu prescripție de la medicul veterinar. Să se asigure că medicul veterinar înregistrează toate utilizările de hormoni terapeutici în registrul de consultații și tratamente sanitare veterinare și consemnarea perioadelor de așteptare;

d) să dețină registrul de consultații și tratamente medicale veterinare completat la zi;

e) să respecte perioadele de așteptare specificate în liniile directoare de utilizare a produselor medicinale veterinare sau în datele prescrise de medicul veterinar.

3. Deținătorii animalelor din exploatarele **comerciale** au obligația să permită accesul medicului veterinar oficial pentru prelevarea de probe în vederea realizării controlului anumitor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele acestora.

SMR 11 - Principii și cerințe generale ale legislației alimentare și proceduri în domeniul siguranței produselor alimentare

Legislație aplicabilă:

- Regulament (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentelor și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței alimentelor, cu modificările și completările ulterioare: art. 14, 15, 17(1)*, art. 18, 19 și 20;

- Regulament (CE) nr. 852/2004 privind igiena produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare: art. 4(1) și anexa I partea A - II 4(g, h, j), 5(f, h), 6 și III 8(a, b, d, e), 9(a, c);

- Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale - republicată: art. 15-22;

- Ordinul nr. 111/2008 al președintelui ANSV pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală: art. 1, art. 5-10, 12(4), 14(2), 15, 22, 25(5), 28(1-2), 34(9), 37, 38 și anexele nr. 1 și 9;

- Norma sanitară veterinară privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor beta-agoniste, cu completările și modificările ulterioare, aprobată prin Ordinul președintelui ANSV nr. 199/2006, referitor la Registrul de consultații și tratamente: art. 1 și art. 2-6;

- Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 852/2004: art. 1, art. 2(1-4), art. 3-6, 9 și 10 din anexa 1;

- Ordinul nr. 75/2005 al președintelui ANSV pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor de fermă, referitor la data administrării și perioadele de retragere de pe piață a hranei pentru animale și a produselor alimentare nesigure, aprobată prin: art. 1 pct. III (5-6) din anexă;

- Ordinul nr. 95/2007 al președintelui ANSV pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală: art. 9 și 10, anexa nr. 1(A) și (B);

- Ordinul nr. 23/2007 al președintelui ANSV pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală: art. 1 și 3, anexele nr. 1 și 2;

- Codul de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul MMGA nr. 1.234/2006, referitor la utilizarea produselor de uz fitosanitar în sectorul producției de furaje, precum și normele tehnice și de igienă pentru depozitarea, prelucrarea și administrarea furajelor la animale.

1. Agricultorii care desfășoară activități de producție, prelucrare și punere pe piață a alimentelor și a hranei pentru animale au următoarele obligații generale:

- să pună pe piață numai alimente sigure;
- să pună pe piață numai alimente adecvate consumului uman;
- să respecte măsurile impuse de autoritatea competentă cu privire la punerea pe piață a unui aliment sau la retragerea de pe piață a acestuia, în cazul în care există suspiciunea că alimentul respectiv este nesigur;
- hrana pentru animale nu va fi pusă pe piață sau utilizată în hrana animalelor destinate producției de alimente numai dacă este sigură;

- să utilizeze în hrana animalelor numai produse (furaje, aditivi și ingrediente furajere) care îndeplinesc cerințele de siguranță a hranei pentru animale;
- materialele utilizate pentru împachetare, modul de prezentare și cadrul în care sunt dispuse, precum și informațiile difuzate prin orice mijloc nu trebuie să inducă în eroare consumatorul;
- să păstreze evidența furnizorilor și a produselor pe care le achiziționează în scopuri alimentare sau în scopul hrănirii animalelor pentru a asigura trasabilitatea acestora;

- h) să informeze autoritatea competentă în cazul în care consideră că un produs alimentar pus pe piață poate fi dăunător pentru sănătatea consumatorilor și să ia măsurile necesare pentru a preveni riscurile pentru consumatorul final;
- i) să pună la dispoziția autorității competente informațiile solicitate în ceea ce privește acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscului determinat de alimentele pe care le furnizează sau le-a furnizat.

2. Agricultorii care **desfășoară activități în domeniul alimentar** trebuie să respecte următoarele cerințe privind igiena alimentelor și a hranei pentru animale:

- a) să asigure că produsele alimentare și hrana pentru animale sunt protejate împotriva oricărei contaminări, având în vedere toate etapele de prelucrare la care produsele primare vor fi supuse;
- b) să respecte prevederile legislației în vigoare privind combaterea riscurilor în producția primară și activitățile conexe, inclusiv măsurile privind controlul contaminării din aer, sol, apă, furaje, îngrășăminte, medicamente de uz veterinar, produse de protecția plantelor și biocide sau din depozitarea, manipularea, colectarea și prelucrarea deșeurilor, precum și măsurile privind sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor care au implicații asupra sănătății umane, inclusiv programe pentru monitorizarea și combatere a zoonozelor și a agenților zoonotici;
- c) în cazul agricultorilor care **creșc, colectează sau vânează animale**, ori care **obțin produse primare de origine animală**, trebuie să respecte măsurile specifice de igienă, astfel:
- să mențină în bună stare orice facilități utilizate în legătură cu producția primară și cu operațiunile asociate acestora, incluzând facilități utilizate pentru depozitarea și manipularea furajelor, să le curețe și, după caz, să le dezinfecteze după curățare într-o manieră corespunzătoare;
 - să curețe echipamentele, containerele, boxele, vehiculele și vasele și, după caz, să le dezinfecteze după curățare într-o manieră corespunzătoare;
 - să asigure, pe cât posibil, curățenia animalelor care urmează să fie sacrificate și, după caz, a animalelor de reproducție;
 - să utilizeze apă potabilă sau apă curată oricând este necesar pentru a preveni contaminarea;
 - să se asigure că personalul care manipulează produsele alimentare este în stare bună de sănătate și este instruit cu privire la riscurile pentru sănătate;
 - să evite, pe cât posibil, ca animalele și dăunătorii să determine producerea contaminării;
 - să depoziteze și să manipuleze deșeurile și substanțele periculoase, astfel încât să prevină contaminarea;
 - să prevină introducerea și răspândirea bolilor contagioase transmisibile la oameni prin alimente, inclusiv luarea de măsuri de precauție la introducerea unor animale noi și raportarea suspiciunilor de focare de boli către autoritatea competentă;
 - să țină cont de rezultatele analizelor efectuate pe probe prelevate de la animale sau pe alte probe, ce au importanță pentru sănătatea publică și să utilizeze corect aditivii furajeri și produsele medicinale de uz veterinar, în conformitate cu legislația în vigoare;
 - să utilizeze corect aditivii furajeri și produsele medicinale de uz veterinar, în conformitate cu legislația aferentă;
- d) în cazul agricultorilor care **produc sau recoltează produse vegetale**, aceștia trebuie să ia măsuri adecvate de igienă, astfel:

- să mențină curate facilitățile, echipamentul, containerele, lăzile, vehiculele și vasele și, atunci când este necesar, să le dezinfecteze după curățare într-o manieră corespunzătoare;
 - să asigure, după cum este necesar, condiții igienice de producție, de transport și de depozitare, precum și curățenia produselor vegetale; să utilizeze apă potabilă sau apă curată oricând este necesar pentru a preveni contaminarea;
 - să se asigure că personalul care manipulează produsele alimentare este în stare bună de sănătate și este instruit cu privire la riscurile pentru sănătate;
 - să prevină, pe cât posibil, ca animalele și dăunătorii să determine producerea contaminării;
 - să depoziteze și să manipuleze deșeurile și substanțele periculoase, astfel încât să prevină contaminarea;
 - să țină cont de rezultatele oricăror analize relevante efectuate pe probe prelevate de la plante sau pe alte probe, importante pentru sănătatea publică și să utilizeze corect produsele pentru protecția plantelor și biocide, în conformitate cu legislația în vigoare;
- e) să ia măsuri corespunzătoare de remediere atunci când au fost informați despre probleme identificate în timpul controalelor oficiale.

3. Agricultorii care desfășoară activități în domeniul alimentar au următoarele obligații cu privire la **documentele de evidență:**

- a) să întocmească și să păstreze documentele referitoare la măsurile puse în aplicare pentru a controla pericolele, într-o manieră și pentru o perioadă corespunzătoare, proporțional cu natura și mărimea activității din domeniul alimentar;
- b) să pună la dispoziția autorității competente (autoritatea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor locale și județene, respectiv a municipiului București și, după caz, celorlalte autorități competente și a operatorilor din sectorul alimentar, la cererea acestora, informațiile din aceste registre;

4. Agricultorii care creșc animale sau obțin produse primare de origine animală, trebuie să întocmească și să păstreze documente de evidență cu privire la: *natura și originea furajelor utilizate în hrana animalelor; produsele medicale de uz veterinar sau alte tratamente administrate animalelor, datele de administrare și perioadele de așteptare; apariția de boli care pot afecta siguranța produselor de origine animală; rezultatele analizelor efectuate pe probe prelevate de la animale sau pe alte probe prelevate pentru stabilirea diagnosticului, importante pentru sănătatea publică și orice rapoarte aferente verificărilor efectuate asupra animalelor sau produselor de origine animală;*

5. Agricultorii care produc sau recoltează produse vegetale trebuie să întocmească și să păstreze documente de evidență cu privire la: orice utilizare a produselor pentru protecția plantelor și a biocidelor; orice apariție a dăunătorilor sau a bolilor care pot afecta siguranța produselor de origine vegetală și a rezultatelor oricăror analize relevante efectuate pe probe prelevate de la plante sau pe alte probe, importante pentru sănătatea publică.

6. Pentru întocmirea și păstrarea documentelor de evidență prevăzute la pct. 3-5, agricultorii care desfășoară activități în domeniul alimentar trebuie să solicite, după caz, asistența de specialitate a unor persoane cu pregătire medie sau superioară în domeniu, precum: *medici veterinari, ingineri agronomi și tehnicieni de fermă.*

SMR 12 - Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme de encefalopatii spongiforme transmisibile (EST)

Legislație aplicabilă:

- Regulament (CE) nr. 999/2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă, cu modificările și completările ulterioare: art. 7(1), 11, 12, 13 și 15, anexa III cap. A;

- OUG nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, cu modificările și completările ulterioare: art. 8 alin.(1), (2) și (5), art. 10;
- Ordinul președintelui ANSVSA nr. 42/2005 privind măsurile pentru implementarea interdicției totale de administrare a proteinelor animale procesate în hrana animalelor de fermă;
- HG nr. 1.214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate, în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor, cu completările și modificările ulterioare: art. 1, 3, 4, 8, 9 și anexa nr. 1.

Deținătorii animalelor rumegătoare au următoarele obligații:

1. Să nu hrănească animalele rumegătoare cu proteine de origine animală, inclusiv cu proteine de origine animală procesate sau cu preparate furajere ce conțin astfel de proteine.
2. Să anunțe medicul veterinar din localitate despre orice îmbolnăvire a animalelor și/sau despre moartea animalelor aflate în proprietate sau îngrijire sau în timpul transportului, conform normelor sanitare veterinare în vigoare.
3. Să respecte interdicția privind mișcarea animalelor în și din exploatație, atunci când în exploatație există animale îmbolnăvite sau suspecte de infecție cu EST și exploatația este plasată de medicul veterinar sub control oficial veterinar, fiind supusă unor restricții oficiale de circulație până la aflarea rezultatelor examinării.
4. Să permită aplicarea și să respecte măsurile stabilite de medicul veterinar în caz de suspiciune sau confirmare a EST prevăzute de legislația sanitară veterinară în vigoare.
5. Să nu pună în consum și să nu aplice marca de sănătate pentru carcasele, inclusiv pielea și organele, provenite de la rumegătoarele identificate și înregistrate pentru care există obligația testării pentru EST până la obținerea rezultatului.
6. Să anunțe medicul veterinar din localitate despre orice intenție de a pune pe piața internă sau de a exporta bovine, ovine sau caprine și spermă, embrioni și ovule provenite de la acestea, aflate în proprietate sau îngrijire, în vederea completării certificatului de sănătate de către medicul veterinar.
7. Să anunțe intenția de a sacrifica rumegătoarele aflate în proprietate sau îngrijire, în vederea testării celor pentru care este obligatorie testarea pentru depistarea EST de către medicul veterinar din localitate.
8. Să nu sacrifice bovinele în exploatații/gospodării individuale, ci la abatoarele autorizate sanitar veterinar, cu excepția situațiilor de urgență, în care animalul poate fi sacrificat în exploatație, sub supravegherea medicului veterinar, urmată de recoltarea de probe de laborator în vederea testării pentru EST.

SMR 13 - Măsuri de combatere a febrei aftoase

Legislație aplicabilă:

- Directiva (CE) nr. 2003/85 privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE, cu modificările și completările ulterioare: art. 3;
- Norma sanitară veterinară privind măsurile pentru combaterea febrei aftoase, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 113/2007, referitor la măsurile impuse în cazul

suspectării sau confirmării febrei aftoase: cap. II "Combaterea focarelor de febră aftoasă" secțiunea 1 art. 300, 4 (2-3), 5, 10, 13, 14 și secțiunile: 2, 3 și 4;

- Norma sanitară veterinară privind notificarea internă și declararea oficială a unor boli transmisibile ale animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 79/2008 (actualizat): art. 4.

Deținătorii de animale din speciile bovine, ovine, caprine, suine și specii sălbatice crescute în captivitate au următoarele obligații:

1. Să respecte normele de biosecuritate specifice tipului de exploatație și speciilor/ categoriilor de animale pe care le deține în exploatație.
2. Să nu introducă în exploatație animale cu stare de sănătate necunoscută, fără certificat sanitar veterinar de sănătate valid.
3. Să notifice, în cel mai scurt timp posibil, autoritatea veterinară locală (DSVSA județeană sau medicul veterinar oficial din localitate) despre suspiciunea unei boli infecțioase, conform normelor sanitare veterinare în vigoare;
4. Să izoleze animalele bolnave sau suspecte de boală și să înregistreze codurile crotaliilor, până la venirea medicului veterinar oficial.
5. Să izoleze cadavrele animalelor, precum și carnea ori produsele obținute prin tăierea de urgență a animalelor, fără a le înstrăina ori valorifica, până la venirea medicului veterinar oficial, conform normelor sanitare veterinare în vigoare;
6. Să nu permită circulația animalelor și a persoanelor în locurile presupuse a fi contaminate, până la venirea medicului veterinar oficial.
7. Să izoleze materiile, materialele și echipamentele care au venit în contact cu animalele bolnave sau care sunt suspecte de contaminare, precum și furajele, fără a le administra altor animale, până la venirea medicului veterinar oficial.
8. Să mențină pe loc echipamentele utilizate în grajd, așternutul, mijloacele de transport folosite, precum și orice alte obiecte care pot fi purtătoare de contagiu, până la venirea medicului veterinar oficial.
9. Să declare autorității veterinare locale toate categoriile de animale susceptibile la boală prezente în exploatație.
10. Să declare autorității veterinare locale toate stocurile de lapte, produse din lapte, carne, produse din carne, carcase, piei prelucrate sau neprelucrate, lână, material seminal, embrioni, ovule, purin, gunoi de grajd, precum și furajele pentru animale și așternutul din exploatație.
11. Să furnizeze autorității veterinare locale datele necesare întocmirii anchetei epidemiologice și să permită recoltarea probelor pentru fixarea diagnosticului.
12. Să coopereze cu autoritatea veterinară locală la aplicarea măsurilor de combatere a bolii, în conformitate cu prevederile articolelor referitoare la activități pentru combaterea bolii, din legislația specifică.

SMR 14 - Măsuri de combatere a anumitor boli la animale: boala veziculoasă a porcului, variola ovină și caprină, pesta porcină africană și pesta porcină clasică

Legislație aplicabilă:

- Directiva 92/119/CEE de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului, cu modificările și completările ulterioare, art.3;

- Directiva (CE) nr. 89/2001 privind măsurile comunitare pentru controlul peștei porcine clasice cu modificările și completările ulterioare, art.5;
- Directiva (CE) nr. 60/2002 de stabilire a dispozițiilor specifice de combatere a peștei porcine africane și de modificare a Directivei 92/119/CEE în ceea ce privește boala Teschen și pesta porcină africană, cu modificările și completările ulterioare, art.5;
- Norma sanitară veterinară privind măsuri pentru controlul unor boli la animale și măsuri referitoare la boala veziculoasă a porcului, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 133/2006 cu modificările și completările ulterioare: art. 3, 4, 5 și anexele nr. 1 și 2 (se aplică și pentru variola ovină și caprină);
- Norma sanitară veterinară privind măsurile pentru controlul peștei porcine clasice, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 67/2005, cu modificările și completările ulterioare, art.4;
- Norma sanitară veterinară privind controlul peștei porcine africane, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 99/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Norma sanitară veterinară privind notificarea internă și declararea oficială a unor boli transmisibile ale animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 79/2008, cu modificările și completările ulterioare: art. 4.

Deținătorii de animale din speciile **suine, ovine și caprine și specii sălbatice crescute în captivitate** au următoarele obligații:

1. Să respecte normele de biosecuritate specifice tipului de exploatație și speciei de animale.
2. Să nu introducă în exploatație animale cu stare de sănătate necunoscută fără certificat de sănătate valabil, conform normelor sanitare veterinare în vigoare;
3. Să notifice, în cel mai scurt timp posibil, autoritatea veterinară locală (DSVSA județeană sau medicul veterinar oficial din localitate) despre suspiciunea unei boli infecțioase, conform normelor sanitare veterinare în vigoare;
4. Să izoleze animalele bolnave sau suspecte și animalele moarte, în conformitate cu prevederile legislației specifice, până la venirea medicului veterinar oficial.
5. Să izoleze cadavrele animalelor, precum și carnea ori produsele obținute prin tăierea de urgență a animalelor, fără a le înstrăina ori valorifica, până la venirea medicului veterinar oficial.
6. Să nu permită circulația animalelor și a persoanelor în locurile presupuse a fi contaminate, până la venirea medicului veterinar oficial, conform normelor sanitare veterinare în vigoare.
7. Să izoleze materiile, materialele și echipamentele care au venit în contact cu animalele bolnave sau care sunt suspecte de contaminare, precum și furajele, fără a le administra altor animale, până la venirea medicului veterinar oficial, conform normelor sanitare veterinare în vigoare.
8. Să mențină pe loc echipamentele utilizate în grajd, așternutul, mijloacele de transport folosite, precum și orice alte obiecte care pot fi purtătoare de contagiu, în conformitate cu prevederile legislației specifice, până la venirea medicului veterinar oficial.
9. Să declare autorității veterinare locale toate categoriile de animale susceptibile la boală prezente în exploatație, în conformitate cu prevederile legislației specifice.

10. Să nu livreze din exploatație niciun sortiment de carne, produse provenite de la suine, ovine și caprine, material seminal, ovule și embrioni, furaje, ustensile, materiale sau deșeuri care pot transmite anumite boli, decât cu autorizație eliberată de autoritatea veterinară locală.

11. Să furnizeze autorității veterinare locale datele necesare întocmirii anchetei epidemiologice și să permită recoltarea probelor pentru fixarea diagnosticului, în conformitate cu prevederile legislației specifice, referitor la activitățile la suspiciunea de boală și ancheta/investigația epidemiologică.

12. Să coopereze la aplicarea măsurilor de combatere a bolii, în conformitate cu prevederile articolelor referitoare la activități pentru combaterea bolii, din legislația specifică.

SMR 15 - Măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine (boala limbii albastre - bluetongue)

Legislație aplicabilă:

- Directiva (CE) nr. 75/2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine, cu modificările și completările ulterioare, art.3;

- Norma sanitară veterinară privind aprobarea prevederilor specifice pentru controlul și eradicarea bolii limbii albastre, aprobată prin Ordinul președintelui ANSVSA nr. 32/2006, cu modificările și completările ulterioare, art.3.

Deținătorii de animale rumegătoare au obligația să anunțe fără întârziere autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor locale (DSVSA județene) despre apariția oricărei suspiciuni sau îmbolnăviri a rumegătoarelor, iar până la sosirea medicului veterinar, să izoleze animalele bolnave, moarte, ucise ori tăiate, fiind interzisă folosirea sau comercializarea cărnii și a altor produse și subproduse provenite de la aceste animale, fără aprobarea autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor locale.

Cap. IV. Menținerea suprafeței de pajiști permanente în România

Pajiștile permanente sunt suprafețe agricole de pășuni și fânețe, naturale sau cultivate, folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere, care nu au fost incluse timp de cel puțin 5 ani în sistemul de rotație a culturilor și care sunt utilizate pentru pășunatul animalelor și producerea de furaje.

Menținerea terenurilor destinate pajiștilor permanente constituie un element de ecocondiționalitate, conform art. 6, alin. (2) din Regulamentul nr. 73/2009, care prevede că

„România se asigură că terenurile utilizate ca pășuni permanente la 1 ianuarie 2007 sunt în continuare utilizate în acest scop”.

De asemenea, art. 3, alin (2) și art. 4, alin. (1) din Regulamentul nr. 1122/2009 precizează că dacă raportul dintre suprafața terenurilor destinate pajiștilor permanente și suprafața

agricolă totală scade cu mai mult de 10% față de raportul de referință din anul 2007, fermierii care solicită sprijin în cadrul oricărei scheme de ajutor menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr.73/2009, au obligația de a nu realoca alte utilizări terenurilor destinate pășunilor permanente fără autorizație prealabilă.

Dacă diminuarea raportului anual va depăși 10%, se vor institui măsuri de reînființare a pajiștilor permanente de către fermieri.

Aceste măsuri nu se aplică în cazul pajiștilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea se realizează cu respectarea condițiilor locale de mediu și exceptând plantațiile de brazi de Crăciun și speciile cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt, utilizate pentru producerea de energie.

Schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor permanente în alte categorii de folosință este interzisă, exceptând cazurile prevăzute de lege (OUG nr. 34/2013).

Scoaterea definitivă sau temporară din circuitul agricol a terenurilor având categoria de folosință pajiști permanente se face numai în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

În cazul agricultorilor care solicită plăți de agro-mediu, nu este permis aratul sau discuitul pajiștilor existente în fermă pe toată durata angajamentului.

Cap. V. Controlul respectării de către fermieri a normelor de ecocondiționalitate

Scopul controlului pe teren este acela de a verifica datele declarate de fermier în cererea de plată, precum și respectarea condițiilor de eligibilitate și de ecocondiționalitate, pentru a asigura că plățile pe suprafață sunt acordate conform legislației europene și naționale.

În principiu, potrivit legislației europene, **controlul este inopinat**, însă echipa de control **poate anunța fermierul** despre efectuarea controlului **numai dacă situația o impune**: parcela nu poate fi localizată sau dacă parcela este cultivată cu aceeași cultură ca și cea a vecinilor, delimitarea ei nefiind făcută prin semne distincte, necesitatea pregătirii animalelor astfel încât să poată fi identificate, numărate ș.a.).

În cazul în care fermierul, deși notificat, nu poate fi găsit la domiciliu, acesta este obligat să împuternicească o altă persoană în baza unei declarații pe propria răspundere și a unei copii după buletinul sau cartea de identitate a beneficiarului exploatației.

Se verifică: eligibilitatea parcelelor, cultura existentă, limitele culturii, ale terenului agricol, respectarea normelor de ecocondiționalitate;

În timpul verificării exploatației, fermierul trebuie:

- să indice inspectorului, dacă este cazul, unde sunt localizate parcelele (la fața locului sau pe hărți);
- să permită accesul inspectorului în exploatație pentru verificare: magazie cu pesticide, îngrășăminte, carburanți, platformă de gunoi de grajd, utilizare apă pentru irigații ș.a.
- să pună la dispoziția inspectorului informații și documente referitoare la control, de ex:
 - documente care dovedesc utilizarea apei de irigații în cazul GAEC11;
 - documente care dovedesc utilizarea nămolurilor de epurare în agricultură în cazul SMR 3;]
 - caietul de agromediu și Registrul propriu de evidență a animalelor, pentru verificarea cerințelor minime în cazul pachetelor de agromediu;
 - documente care dovedesc utilizarea legală a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură;
 - ID-ul exploatației/exploatațiilor zootehnice, eliberat de Registrul Național al Exploatațiilor (dacă deține animale).

Inspectorii de teren pot solicita informații în scris sau verbal cu privire la obiectul controlului, pot verifica documentele legate de obiectul controlului și să facă copii sau extrase după acestea.

La depunerea cererii de plată, fermierul semnează pe formularul acesteia, la **Cap. III.3. ANGAJAMENTE ȘI DECLARAȚII – CERINȚE DE ECO-CONDIȚIONALITATE**, că a luat la cunoștință de condițiile de eligibilitate, precum și de alte cerințe pe care trebuie să le respecte, pentru a primi plăți pe suprafață, precum și un angajament, prin care este de acord cu efectuarea controlului.

În cazul în care fermierul nu permite sau întrerupe efectuarea controlului pe teren sau refuză să pună la dispoziția organelor de control documentele solicitate, inspectorul va consemna aceste fapte în Raportul de control, solicitând semnarea de către fermier (dacă este posibil) a acestei declarații. Controlul se întrerupe în cazul în care inspectorul este agresat fizic sau verbal de către fermier. În aceste situații, **cererea de sprijin va fi respinsă de la plată**, conform art. 26, alin. (2), din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă au fost acordate și plăți pentru **măsurile de dezvoltare rurală (LFA și agromediu)** în campaniile anterioare, **aceste plăți se recuperează**, întrucât se consideră nerespectare de angajament, conform art. 4 din Regulamentul (CE) nr. 65/2011.

După încheierea acțiunii de control, inspectorul completează un raport de control, fermierul având posibilitatea, conform art. 32 (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009, de a semna raportul pentru a atesta prezența sa la control și de a adăuga observații sau obiecțiile privitoare la neregulile aferente controlului realizat.

Referitor la pregătirea controlului SMR 6 – 8 (identificarea și înregistrarea animalelor):

Pentru eficiența și operabilitatea controlului, **fermierii cuprinși în eșantionul de control vor ține, la data controlului, animalele închise în padocuri sau grajduri**, astfel încât inspectorii să poată verifica ușor mijloacele de identificare aplicate acestora. Toate animalele deținute de fermier se vor ține la momentul controlului, în măsura în care este posibil, în aceeași locație. **Fermierii care au cererea depusă într-un județ, iar animalele sunt în alt județ, vor comunica Centrului județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură locația animalelor și codul exploatației (propriu ANSVSA) în care acestea se găsesc, urmând ca APIA să informeze ANSVSA.**

Registrul exploatației va fi pus la dispoziția inspectorilor în locația în care se află animalele, astfel încât inspectorii să poată compara datele înscrise în acesta și realitatea din teren. Dacă registrul exploatației este reprezentat de colecția de formulare remise proprietarului de medicul veterinar de liberă practică împuternicit, acestea vor fi îndosariate în ordine cronologică.

Pașapoartele bovinelor deținute în exploatația fermierului controlat vor fi puse la dispoziția inspectorilor în locația în care se găsesc animalele, astfel încât inspectorii să poată compara datele înscrise în acestea, datele înregistrate în Baza Națională de Date și realitatea din teren.

APIA efectuează controlul și supracontrolul bunelor condiții agricole și de mediu (GAEC), al cerințelor minime pentru utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor – în cazul pachetelor de agromediu, precum și al cerințelor legale în materie de gestionare SMR 1-5 și SMR 9.

ANSVSA efectuează controlul și supracontrolul SMR 6-8 și SMR 10-15.

Autoritatea responsabilă de coordonarea activității privind controlul respectării cerințelor de ecocondiționalitate în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru agricultori este Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură.

Pentru **informații, sesizări, reclamații** privind deciziile de plată emise, fermierii se pot adresa centrelor locale sau județene APIA la care au depus cererile de plată, iar în cazul în care aceștia nu sunt mulțumiți de răspunsul primit, se pot adresa **Agentiei de Plăți și Intervenție pentru Agricultură**:

București,
Bulevardul Carol I, nr. 17, sector 2.
tel.: 021.305.48.02, 021.305.48.00, fax: 021.305.48.03 (Relații cu publicul)
e-mail: relatii.cu.publicul@apia.org.ro
www.apia.org.ro.

Pentru **informații, sesizări, reclamații** referitoare la controlul SMR 6-8 și SMR 10-15, se pot adresa direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a Municipiului București, respectiv **Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor**:

București,
Piața Presei Libere nr. 1,
Corp D1, Sector 1, Cod Poștal 013701;
tel: 0374.15.02.00, fax: 021.312.49.67
e-mail: office@ansvsa.ro
www.ansvsa.ro.